

Tek tip elbise dayatmasına karşı tutsaklarla dayanışmaya!

Sermaye devletinin bu coğrafyada yaşayan herkesi tek tipleştirmek istediği, dikensiz bir gül bahçesi yaratmaya çalıştığı biliniyor. İşçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım saldırılarının pervasız bir şekilde uygulandığı bir dönemde, devrimci ve ilerici tutsakları hedef alan tek tip elbise saldırısının gündeme gelmesi tesadüf değildir. Açık ki, AKP hem içerisini hem dışarısını aynı anda teslim almaya, susturmaya çalışıyor. Bunun için, zindanlarda olduğu kadar dışarıda da toplumun direnen ve mücadele

eden kesimlerine "deli gömleği" giydirmeye çalışıyor. Bu yüzden hapisanelerdeki tek tip elbise saldırısına karşı direnme sorumluluğu sadece devrimci tutsakların görevi değildir. İşçi ve emekçiler geleceğini esaret altına alan faşist prangaları parçalamak için dışarıda da direniş ateşini yakmalı, dayatılan "deli gömleğini" önce kendi üzerinden çıkarıp atmalıdır. Bunun yolu ise tek tip elbise işkencesine karşı demir parmaklıklar arasında yükseltile direnişe sahip çıkmaktan geçmektedir.

Sosyalizm yolunda

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2017 / 01 (50)
29 Aralık 2017 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak13.net

Saldırı furyası 2018'de de
sürecek...

Çıkış yolunu
devrimci sınıf
hareketi açar!

Kimin için kamu düzeni
ve güvenliği?

Sermaye devleti 15 Temmuz'un ardından ilan ettiği ve süreklileştirdiği OHAL ile tüm toplumu zapturapt altına almaya devam ediyor.

2017'de işçi ve emekçi
eylemleri

2017 yılı işçi sınıfı açısından çok yönlü saldırılar ve hak gasplarıyla geride kaldı. Buna karşın işçi sınıfı birçok eylem ve direniş gerçekleştirdi.

Güney Kürdistan'da
protesto gösterileri

Referandum sonrasında yaşanan hayal kırıklığının gösterilerin patlak vermesinde rol oynadığı kesin. Ancak temelinde iktisadi, sosyal ve siyasi nedenler var.

Dışarıda itibarsızlaşma, içeride zorbalık ve yozlaşma!

s.3

2017 işçi sınıfı için sert bir mücadele yılı oldu!

s.12

Saldırı furyası 2018'de de sürecek...

Çıkış yolunu devrimci sınıf hareketi açar!

AKP iktidarı ile kapitalistlerin çapraz ateşine maruz kalan işçi sınıfı, etkili bir direniş sergileyemediği için 2017'de pek çok hak kaybına uğradı. Ekonomik, sosyal, siyasal hakların gaspını önleyebilecek devrimci bir sınıf hareketi yaratılmadığından, din bezirganı iktidar da sermayenin kodaman takımı da pervasızlıkta sınır tanımadılar.

Peş peşe gerçekleşen kayıplar, işçi sınıfı kuşaklarının uzun yıllara yayılan mücadeleleriyle kazanılan hakların, sermayeye karşı kararlı bir duruş sergilenmeden korunamayacağını yeniden kanıtlamıştır.

OHAL REJİMİ KÖLELİK REJİMİDİR

Derin bir "yönetim krizi"ne batan AKP iktidarı, "olağan" koşullarda yönetme imkanlarını yitirdiğinden, 15 Temmuz darbe girişimini de bahane ederek "kesintisiz OHAL" sürecini başlattı. Düzen anayasasını fiilen rafa kaldıran, parlamentoyu "içi boş bir kabuk" gibi kenara atan iktidar, ülkeyi sınırsız keyfiyetle yönetiyor. AKP iktidarına ya da kapitalist sınıflara karşı sesini yükselten, hak arama mücadelesi veren, insanca/onurlu yaşam talep eden işçiler, emekçiler, gençler, kadınlar, aydınlar, gazeteciler devletin kaba şiddetiyle susturulmak isteniyor.

Derinleşen yönetim krizi, siyasal İslamcı projenin çöküşünün dolaysız ürünüdür. Çökmüş bir projenin ömrünün uzatılması, ancak kaba şiddetle mümkündür. Bundan dolayı, gözleri "ebedi iktidar" hırsıyla körelmiş AKP şefleri için OHAL rejimi vazgeçilmezdir. Tayyip Erdoğan'ın hem yerli hem yabancı kapitalistlere yaranmaya çalışırken ifade ettiği gibi, OHAL rejimi sermayenin işçi sınıfıyla emekçilere saldırısının aracıdır.

Malum, AKP şefleri sermaye sınıfının organik parçasıdır. İşçi sınıfına sefalet ücreti dayatırken Malta, Man vb. gibi adalara on milyonlarca dolar kaçırmaları, sınıfsal aidiyetlerini tüm çıplaklığıyla gözler önüne seriyor. Yani OHAL rejimi hem saltanatlarını sürdürmenin hem sınıfsal çıkarlarını korumanın aracıdır. Bu

rejimi yıkmak ise, başta ilerici-öncü kesimleri olmak üzere işçi sınıfıyla emekçilerin görevidir.

YEREL EYLEMLER SALDIRIYI PÜSKÜRTEMEDİ

Ekonomik-siyasal krizin yarattığı işsizlik, pahalılık, sefalet gibi musibetlerin yanı sıra birçok hak da iktidar tarafından gasp edildi. İşsizliğin tavan yaptığı koşullarda gündeme getirilen grev yasakları, hafta sonu tatil hakkının ortadan kaldırılması, çalışma sürelerinin 12 saate çıkarılması, zorunlu emeklilik sigortasının dayatılması, kıdem tazminatını ortadan kaldırmak için girişimler, iş cinayetlerinin korkunç boyutlara ulaşması vb. saldırılar bunun ilk akla gelen örnekleri olarak yaşandı.

İşçi sınıfı bu saldırı furyasına karşı kitlesel bir hareket geliştiremedi. Yine de OHAL zorbalığı koşullarında pek çok işletme ve fabrikada direnişler gerçekleştirildi: Maden işçilerinin kısa süreli ocağın işgali, Trakya Cam işçilerinin işten atma saldırısına karşı gerçekleştirdikleri direniş, metal, petro-kimya, tekstil, belediye işçilerinin farklı kentlerde giriştikleri eylemler...

Tüm bunlar, işçi sınıfının sömürüyü sınırlama, çalışma ve yaşam koşullarını biraz daha insanileştirme mücadelesinin devam ettiğini gösteriyor. Metal TİS sürecinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine birçok işletmede gerçekleştirilen eylemler de bu mücadelenin kapsamı alanındadır.

İşçi sınıfının gerçekleştirdiği eylemler toplumsal mücadelenin gelişimi açısından anlamlı olsa da, bir sınıf hareketi düzeyine sıçrayamadığı için, saldırı furyasını durdurmak mümkün olmadı. OHAL rejimini kalıcılaştıran, emek düşmanlığında sınır tanımayan siyasal İslamcı iktidarı durdurmak, ancak "sınıfa karşı sınıf" ekseninde geliştirilen kitlesel/militan bir hareketle mümkün olabilirdi.

2018'DE KALDIKLARI YERDEN DEVAM EDECEKLER

Sermaye iktidarının derinleşen kri-

zini aşabileceğini gösteren hiçbir veri bulunmuyor. Tersine, Tayyip Erdoğan AKP'sinin izlediği iç politika da dış politika da krizi derinleştirecek niteliktedir. Son çıkardıkları KHK ile silahlı çetelerine "dokunulmazlık" zırhı örmeye çalışan hükümet, belli ki saldırı furyasını azgınca sürdürecektir. Aksi durumda silahlı "sivil" çetelere zırh örmeye ihtiyaç duymazlardı.

AKP iktidarı hem iç hem dış politika da gerilimi tırmandıran çizgide ilerlemeye mahkum görünüyor. Bu ise ekonomik kriz riskini de gündemde tutuyor. OHAL rejiminde hak arama mücadeleleri "terörist eylem" kategorisine yerleştirilip polis şiddetiyle ezilmek istenecektir. Bu yetmediğinde "sivil" tetikçilerin ortalığa salınması da ihtimal dahilindedir. Böyle bir rejimin işçi sınıfıyla emekçilere kölece çalışma koşulları, sefil bir yaşam, onursuz bir teslimiyetten başka şey sunması imkansızdır.

ÇIKIŞ YOLUNU DEVRİMCİ SINIF HAREKETİ AÇAR

Sözünü ettiğimiz icraatlar, AKP iktidarının üstlendiği misyonun temelini oluşturuyor. Kapitalizmin krizi ve çelişkileri bu misyonun acımasız bir şekilde yerine getirilmesini zorunlu kılıyor. O halde önümüzdeki süreçte belirleyici olan, işçi sınıfıyla emekçilerin saldırı furyasına karşı geliştirecekleri direnişin mahiyetidir.

Onlar nasıl uğursuz misyonlarını oynuyorlarsa, işçi sınıfı da tarihsel rolünü oynamalıdır. Sınıfın üretim sürecinde tuttuğu yer, tarihsel mücadele birikim ve deneyimleri sermayeyi de AKP iktidarını da dize getirebilecek niteliktedir. Bu koşullarda gerekli olan, bu dinamiklerin önünü açmak, işçi sınıfının mücadele potansiyellerini örgütlemek, meşru/militan zeminde saldırı furyasına karşı direnmektir. Bunun başarılabilmesi için sınıf devrimcilerinin, ilerici/öncü işçilerin, sömürü ve zorbalığa karşı mücadele konusunda samimi olan tüm güçlerin bu bilinç ve kararlılıkla işe dört elle sarılmaları şarttır.

Onlar nasıl uğursuz misyonlarını oynuyorlarsa, işçi sınıfı da tarihsel rolünü oynamalıdır. Sınıfın üretim sürecinde tuttuğu yer, tarihsel mücadele birikim ve deneyimleri sermayeyi de AKP iktidarını da dize getirebilecek niteliktedir. Bu koşullarda gerekli olan, bu dinamiklerin önünü açmak, işçi sınıfının mücadele potansiyellerini örgütlemek, meşru/militan zeminde saldırı furyasına karşı direnmektir. Bunun başarılabilmesi için sınıf devrimcilerinin, ilerici/öncü işçilerin, sömürü ve zorbalığa karşı mücadele konusunda samimi olan tüm güçlerin bu bilinç ve kararlılıkla işe dört elle sarılmaları şarttır.

Sosyalizm yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2017/01 (50) * 29 Aralık 2017 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tif. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak13.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Dinci-gerici iktidarın 2017 yılı icraatları...

Dışarıda itibarsızlaşma, içeride zorbalık ve yozlaşma!

Tek adam diktatörlüğünü tahkim ederek iktidar tekeline güvence altına alacağını varsayan Tayyip Erdoğan AKP'si, tüm icraatlarını bu hedefe endeksledi. Dış politikayı da bu bağlamda oluşturarak, sürekli yalpamalar, u dönüşleri, yapay krizler, şovenizm histerileri, içi boş vaazlar vb. icraatlarla yılı kapattı. Dış politikada yaşadığı bunca iflase rağmen aynı hatta ilerleyen iktidarın uluslararası alanda saygınlığı yerlerde sürünüyor. Öyle ki, Birleşik Arap Emirlikleri gibi bir petro-dolar krallığının bakanı bile Erdoğan'ı aşığılama cüretinde bulunabiliyor.

Sorun salt din bezirganı AKP iktidarının saygınlığını yitirmesi olsaydı, bu emekçileri çok da ilgilendirmezdi. Oysa fiyaskoyla sonuçlanan her icraatın kabarık bir mali faturası da oluyor ve bu faturalar da işçi sınıfı ve emekçilere ödetiliyor.

"SÜREKLİ GERİLİM" TAKTİĞİ

Haziran 2015 seçim hezimetinden sonra dinci gericiğe şoven milliyetçiliği de ekleyen AKP iktidarı, kirli savaşı yeniden başlatarak 1 Kasım seçimlerini topluma dayattı. Seçim sonuçları ırkçılık, şiddet, gerilim eksenli taktiklerin işe yaradığını gösterdi. Dönemin Başbakanı Ahmet Davutoğlu, Ankara Gar katliamının ardından AKP'ye desteğin arttığını ilan ederek, siyasal İslamcılarının ancak kan dökerek kitle desteğini koruyabildiklerini teyit etmişti.

Fethullah Gülen çetesinin 15 Temmuz darbe girişimini "Allah'ın lütfu" ilan eden din bezirganları, OHAL, KHK zorbalığıyla gerilimi tırmandırmaya devam ettiler. Referanduma aynı taktikle hazırlanan Erdoğan ve AKP, Almanya, Avusturya, Hollanda gibi ülkelerle yapay gerilimler yarattılar. Tek adam diktasını tahkim etmek için referandum yapanlar, Avrupa ülkelerini "Nazi artıkları" olmakla itham ettiler. Gerilimi batı Avrupa'da yaşayan Türkiye-liler arasına da taşıyarak, dünyaya rezil olmak pahasına bu politikada ısrar ettiler. Tek adam diktası uğruna uluslararası alanda utanç verici bir duruma düştüler.

Tüm çırpınışlarına rağmen Nisan referandumunda hezimete uğramaktan kurtulamayan iktidar, oyları çalarak "gücün yasası"nın belirleyici olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Dünyada referandumu meşru kabul eden pek az ülke (Cibuti, Gine, Katar, Bahreyn gibi) oldu. Zira seçim yolsuzlukları ayyuka çıkmış, milyonlarca usulsüz oy geçerli sayılmıştı.

Sonuçlar bu gericiileri fazlasıyla tedirgin etti. Zafer kazanabilselerdi, emperyalist efendileri nezdinde biraz prim toplayabileceklerdi. Oysa tersi oldu, meşruiyetleri tamamen ortadan kalktı. Bu da gerilim-şiddet sarmalına iyice sarılmalarını zorunlu kıldı.

Dışarıda meşruluklarını yitirince içeride daha da hırçınlaştılar. Kendilerine biat etmeyenleri "hain, terörist, ajan, FETÖ'cü" ilan ederek keskin dişlerini gösterdiler. Toplumdaki kutuplaşmayı derinleştirmek, gayr-ı meşruluklarını örtme çabasının ürünüdür aynı zamanda. Çünkü yolsuzluk, rüşvet, şiddet batağına saplanmış bir iktidara toplumun çoğunluğunun "gönüllü onay" vermesi mümkün değildir.

SÖYLEM İLE EYLEM ARASINDAKİ UÇURUM

Ne pahasına olursa olsun iktidar tekeline sürdürmek isteyen İslamcı gericiğin genlerinde yayılmacılık da var. "Ecdadı Osmanlı'dan kalan bu uğursuz miras, Türkiye başta olmak üzere bölge halklarının başına bela açmaktan başka bir sonuç yaratmıyor. Yayılmacı zihniyet ne ülke ne bölge ne dünya gerçekliğini dikkate alıyor.

"Sultan" havalalarına giren Erdoğan'ın herkese laf yetiştirmesi, nutuklar atması, sokak ağzıyla tehditler savurması, hem bölgede hem dünyada küçümseyici gü-lümsemelerle karşılanıyor. Zira siyasal pratik, nutuklarda sergilenen hamasetten başka türlü işliyor. Emevi camisinde namaz kılmayı başaramadılar, şimdi Esad yönetimiyle görüşecek bir heyet oluşturuyorlar. Irak başbakanına "dengim değılsin" denildi, ardından Ankara'ya davet edildi. "Şii yayılmacılığı" ile suçlanan İran'la anlaşma yapıldı. Almanya ve

diğer AB ülkeleriyle ilişkileri düzeltmek için özel çaba sarf ediyorlar. Trump'a bağlanan umutlar çökünce nutuklarında ABD'ye dil uzatanlar, aynı süreçte aracı şirketlere milyonlarca dolar ödeyerek, Trump yönetimine yaranmaya çalışıyorlar. Söylemde İsrail'i "bir terör devleti" ilan edecek noktaya gelen Erdoğan, siyonistler tarafından "düşman-dost" diye tanımlanıyor. Zira ortalığı kaplayan hamasete rağmen, Filistin halkını katleden siyonist devletle ilişkiler günden güne geliştiriliyor. İsrail İstihbarat Bakanı, AKP şefinin Kudüs konusundaki "sert" ifadelerini yorumlarken, iki ülke arasındaki ilişkilerin daha önce görülmemiş bir düzeye ulaştığını söyledi.

İktidar hırsıyla belirlenen politikaların gerçekliğin duvarlarına çarpması, söylem ile eylem arasında derin bir uçurum oluşturmuştur. Bu uçurum, siyasal İslamcılarının riyakarlıkta hiçbir sınır tanımadıklarını döne döne ispatlıyor.

ORTAÇAĞ ARTIĞI İLKEL ZİHNİYET

"İlimli İslam modeli" olarak pazarlanmak üzere emperyalist-siyonist güçler tarafından imal edilen AKP, iflas etmiş bir projenin "bakiyesi"dir. Efendileri nezdinde "parıltılı" olduğu dönemde Erdoğan'ın önüne kırmızı halılar serilmiş, ABD'deki Yahudi Lobisi'nin "cesaret ödülü" ile "taltif" edilmişti. Modelin iflasi ve bölgenin jeo-politik dengelerinde yaşanan değişim AKP'nin parıltısını söndürünce, durum değışti.

Büyük Ortadoğu Projesi'nin "eşbaşkanı" olmakla övünen AKP şefi "milli", "yerli" gibi söylemlere yönelerek emperyalist-siyonist güçlerle güya araya set çekiyor. Bu Ortaçağ artığı ilkel anlayışın temsilcileri için iktidar ve rant dışında hiçbir şeyin önemi yoktur. Dolayısıyla

dinci-gericilerin zihniyet dünyası ilkel olduğu kadar ahlaksız, riyakâr olduğu kadar zorbadır. Ne yasa ne kural ne değer tanır. Burjuva anlamada bile herhangi bir ilke veya değere tahammül etmez. İşte bu zihniyetin temsilcileri tarafından belirlenen iç ve dış politikanın sonuçları da doğası gereği yıkıcı olmaktadır.

DERİNLEŞEN KRİZİN FATURASINI KAPİTALİSTLER ÖDEMELİDİR!

AKP iktidarının izlediği politikalar rejimin krizini derinleştiriyor. Bunun sonuçları arasında işsizliğin artması, yoksulluğun derinleşmesi, sosyal yıkım saldırılarının sürmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin gaspı, grev silahının işçi sınıfından alınması, ilkel zihniyetin topluma dayatılması ve daha pek çok musibet var. Tüm bunlar işçi sınıfının, emekçilerin ve tüm ezilenlerin yaşamını çekilmez hale getiriyor.

Emperyalist-kapitalist sistemin ürünü olan AKP iktidarı, mülk sahibi sömürücü ve asalak sınıfların temsilcisidir. Derinleşen kriz, ağırlaşan sosyal sorunlar da kapitalizmin ürünüdür. Bu böyle olduğu halde krizin faturası hep emekçilerin sırtına yıkılmaktadır.

Tüm veriler, önümüzdeki dönemde krizin derinleşmeye, faturanın kabarmaya devam edeceğine işaret ediyor. İşçi sınıfı ve emekçiler, Man adasına on milyonlarca dolar kaçırınların, azgın bir sömürüyle servetlerine servet katanların krizinin faturasını ödemeyi reddetmelidirler. Krizin siyasi ve ekonomik bedelini din istismarcısı iktidar ile hizmet ettiği sermaye sınıfına ödetebilmenin yolu ise, sınıf mücadelesini her alanda yükseltmekten geçiyor.

Tek tip elbise dayatmasına karşı tutsaklarla dayanışmaya

Sermaye devletinin, 12 Eylül faşizminden beri hayata geçirmeyi başaramadığı tek tip elbise işkencesi AKP tarafından uygulanmak isteniyor. Tutsakların mahkemelere getirileceği esnada uygulanacağı söylenen tek tip dayatmasının, 696 Sayılı Kanun Hükümde Kararname ile 1 ay sonra devreye sokulacağı açıklandı.

Düzenlemeye göre "Terörle Mücadele Kanunu" (TMK) kapsamındaki tüm tutuklu ve hükümlülerin mahkemeye tek tip kıyafet ile getirileceği belirtiliyor. 12 Eylül'ün mirasçısı olduğunu bu faşist yöntemle de gösteren AKP hükümeti, 15 Temmuz darbe girişimi kapsamındaki tutuklu ve hükümlülere "badem kurusu", diğer siyasi tutuklu ve hükümlülere ise gri renkli tulumlar hazırlandığını söylüyor. Ayrıca tek tip elbise dayatmasından sadece çocukların ve hamile kadınların muaf kalacağı vurgulanıyor. Tek tip dayatmasını kabul etmeyen tutsakların mahkemeye getirilmeyeceği, direnen tutsaklara ise disiplin cezası işledikleri gerekçesiyle ziyaretçi yasağı verileceği belirtiliyor. Hapishanelerdeki badem bıyıklılar belki "badem kurusu" tek tipi kabul edebilirler, ancak devrimci tutsaklar ne gri, ne de başka bir tonda tek tip elbi-

seyi asla kabul etmeyeceklerdir.

Yeri gelince Avrupa ülkelerine Nazi faşizmini hatırlatanlar, uygulamaya sokmaya hazırlandıkları bu işkence metodunun Nazi faşizminin bir ürünü olduğunu elbette biliyorlar. Aynı şekilde örnek gösterdikleri Guantanamo zindanının Amerikan emperyalizminin nasıl bir işkence merkezi olduğunu da... Bir başka benzerlik ise, siyonist İsrail ile yaşanmaktadır. İsrail Filistin'e, Türk sermaye devleti ise Kürt ulusuna düşmanlığı, çocukları katletmeyi, zindanları çocuk tutsaklarla doldurmayı gayet iyi bilmektedir. Zindan politikaları da aynıdır. Şu sıralar Türkiye'de tek tip dayatması gündemken, İsrail'de ise Filistinli tutsakların idam edilmesi tartışılmaktadır.

***

Erdoğan AKP'si, sermaye düzeninin yıllardır gündeminde olan fakat hayata geçirmeyi başaramadığı bir amacı gerçekleştirmeye çalışıyor. Açık ki, tek devlet, tek millet, tek bayrak ve tek inanca dayanan tekçi anlayışın ürünü olan tek tip elbise saldırısı da, Erdoğan AKP'si için yeni bir kâbusa dönüşecektir. 12 Eylül zindanlarının teslim alamadığı direniş geleneği bir kez daha AKP iktidarının

hayallerini tuzla buz edecektir. Devrimci tutsaklara teslimiyeti, kişisizleşmeyi ve tek tip elbiseyi dayatanlar bir kez daha yenilgi yaşayacaklardır.

Sermaye devletinin bu coğrafyada yaşayan herkesi tek tipleşirmek istediği, dikensiz bir gül bahçesi yaratmaya çalıştığı biliniyor. İşçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım saldırılarının pervasız bir şekilde uygulandığı bir dönemde, devrimci ve ilerici tutsakları hedef alan tek tip elbise saldırısının gündeme gelmesi tesadüf değildir. Açık ki, AKP hem içerisini hem dışarısını aynı anda teslim almaya, susturmaya çalışıyor. Bunun için, zindanlarda olduğu kadar dışarıda da toplumun direnen ve mücadele eden kesimlerine "deli gömleği" giydirmeye çalışıyor. Bu yüzden hapishanelerdeki tek tip elbise saldırısına karşı direnme sorumluluğu sadece devrimci tutsakların görevi değildir. İşçi ve emekçiler geleceğini esaret altına alan faşist prangaları parçalamak için dışarıda da direniş ateşini yakmalı, dayatılan "deli gömleğini" önce kendi üzerinden çıkarıp atmalıdır. Bunun yolu ise tek tip elbise işkencesine karşı demir parmaklıklar arasında yükseltilecek direniş sahne çıkarmaktır.

Tutsaklardan tek tipe karşı eylemler

Tek tip elbise saldırısı tepkilerle karşılanıyor. Başta devrimci tutsaklar olmak üzere ilerici güçler bu saldırıyı kabul etmeyeceklerini yaptıkları açıklamalarla vurguluyorlar.

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde olan devrimci tutsaklar da devrimci iradeyi teslim almak için hayata geçirilmek iste-

nen bu saldırıya karşı eylemlere başladıklarını belirterek şunları dile getirdiler: "Hücre cezaları, iletişim cezaları, kitap ve gazete verilmemesi, mektuplardaki sansürler gibi bir dizi keyfi uygulamaların sonuncusu olan tek tip elbise dayatmasıyla aslanan başta devrimci tutsakları teslim almak ve toplumda baskı, korku tırman-

dırmak istenmektedir. Bizler şimdiye kadar bu uygulamaları kabul etmedik ve asla kabul etmeyeceğiz. Bu saldırıya karşı slogan atma ve kapılara vurma eylemleri gerçekleştiriyoruz. Tek tip kaldırılana kadar eylemlerimiz farklı şekillerde sürecektir, devrimci iradeyi teslim alamadıklar, alamayacaklar!"

İki yeni KHK: İhraçlar, tek tip elbise, taşeronluk...

Sermaye devleti yeni yayımladığı iki KHK ile yine binlerce kamu çalışanını ihraç etti. Tek tip elbise saldırısının da devreye sokulduğu KHK'da taşeronluk düzenlemesi de yer aldı.

695 ve 696 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameler 24 Aralık tarihli Resmi Gazete'de yayımlandı.

Dernek kapatma ve öğrenciliğe son verme saldırılarının da yer aldığı 695 sayılı KHK ile 400'ü MEB bünyesinde olmak üzere 3 bine yakın kamu çalışanı ihraç edildi.

696 sayılı KHK'da ise "OHAL kapsamında bazı düzenlemeler" denerek 136 maddeden oluşan değişiklikler yer aldı.

"ANAYASAL DÜZENE KARŞI GELME" İDDİASINA TTE SALDIRISI

Yeni KHK ile "Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suç işlemek" iddiasıyla tutuklu bulunanlar hedef alınarak tek tip elbise saldırısı yürürlüğe girdi. Bu kapsamdaki hükümlü ya da hükümsüz tüm tutuklular, davalara badem kurusu ve gri renkte tulum giyerek getirilme dayatmasıyla karşılaşacak.

TAŞERONLUK DÜZENLEMESİ: "İŞÇİLER GEÇMİŞE DAİR HAKLARINI İSTEYEMEZ"

KHK'nın 127. maddesindeki, taşeronlukla ilgili düzenlemede ise sınav dayatması ve 10 gün içerisinde başvuru şartı getirildi. Düzenlemede dikkat çeken bir madde ise, taşeron işçilerinin, bugüne kadar yasa dışı olarak çalıştırılmaları nedeniyle gasp edilen haklarını hukuki olarak aramayacaklarına dair yazılı beyanda bulunma şartı getirilmesi oldu.

Öte yandan belediyelerde çalışanlara dair düzenleme ile belediye işçilerinin kadro hakkı gasp edilmiş oldu. Sermaye devletinin belediye işçilerinin kadro talebini hiçe saymasıyla birlikte, belediye ve yerel idarelere ve bunların şirketlerine bağlı çalışan taşeron işçileri, yerel idare iktisadi teşekkülleri kapsamında istihdam edilecek.

Kimin için kamu düzeni ve güvenliği?

Toplumu kuşatan gerici-faşist uygulamalar, sömürüyü yoğunlaştıran sosyal yıkım saldırıları milyonların öfkesini büyütüyor. Bugün için düzenlerini zorbalıkla ayakta tutsalar bile, kitlelerin devrimci isyanı burjuvazinin faşist baskı ve yasak zincirini parçalayıp atacaktır.

Sermaye devleti 15 Temmuz'un ardından ilan ettiği ve süreklileştirdiği OHAL ile tüm toplumu zapturapt altına almaya devam ediyor. Bir yandan devrimci-ilerici kesimleri keyfi şekilde gözaltına alıp tutukluyor bir yandan sokağın sesini kısma çalışıyor. İşçi ve emekçilerin her türlü hak arama eylemine OHAL'i bahane ederek azgınca saldırıyor. Üstelik toplumsal duyarlılığın olduğu bir çok eylem de sürekli olarak yasaklamalar geliyor. Bunlardan en bilineni şüphesiz ki Yüksel Caddesi'nde yaşanan direnişi hedef alan ve Ankara Valiliği'nin Ankara'nın her köşesini kapsayan "eylem yasakları." Yüksel Caddesi'nde oluşan duyarlılığı kırmak için özel olarak her ay eylem yasakları uzatılıyor. Caddede bulunan İnsan Hakları Anıtı'nın direniş süreci boyunca her tarafı bariyerlerle çevrilmiş ve sey-yar bir karakola dönmüş olması, durumu özetliyor aslında.

Yüksel Caddesi'ndeki direnişi hedef alan eylem yasasının yanında Kürdistan'da kirli savaşın tırmandırıldığı günlerden beri devam eden sokağa çıkma yasakları ve eylem yasakları da aralıksız şekilde devam ediyor. Bodrumlarda, sokaklarda, evlerde yüzlerce genci, işçi ve emekçi katleden sermaye devleti şimdi de "yaşanmaz hale getirdiği" kentleri insansızlaştırma politikası izleyerek evleri boşaltıyor, Kürt halkını göçe zorluyor. Bunu da yine oralarda yaşamayı imkan-

sız hale getirecek "sokağa çıkma ve eylem yasaklarını" düzenli olarak uzatarak yapıyor.

Sermaye devleti bu uzun süreli eylem yasaklarını ise "kamu düzeni ve güvenliği" bahanesi ile yapıyor. "Kamu düzeni ve güvenliği" bahanesine sığınmak ise yalnızca Türk sermaye devletine özgü değil. Kapitalizmin yaşadığı çok yönlü kriz ve krizin yarattığı sorunlar dünyanın her yerindeki işçi ve emekçilerin tepkisini büyütüyor. Savaşlar, ekonomik ve siyasal krizler, işsizlik, açlık ve yoksulluk kitlelerde öfke biriktiriyor. Sermaye devletleri de kitlelerde biriken bu öfkenin patlamasından korkuyor, buna dönük hazırlıklar yapıyor. Almanya, Fransa gibi sözde insan hakları ve demokrasinin beşiği olarak görülen ülkelerde son yıllarda uygulanan OHAL bunun bir göstergesi olarak karşımıza çıkıyor.

Çok yönlü krizler yaşayan Türk sermaye devleti de halklara, işçi ve emekçilere dönük saldırılarını hiç kesmiyor. 15 Temmuz'un ardından krizi daha da derinleşen sermaye devletinin topluma dönük azgın saldırısı bunun bir ispatı. Binlerce kamu emekçisini ihraç eden, ordusundan yargısına hiçbir kurumuna güven duyulmayan ve yaşadığı krizi Kürt halkına ölüm, işçi ve emekçilere kölelik zincirlerinin kalınlaşması olarak ödetmeye çalışan sermaye devleti, geleceğini güvence altına almanın yolunu baskı ve yasakları

tırmandırmakta arıyor. "Kamu düzeni ve güvenliği" bahanesine sığınarak ilan ettiği bu yasaklar gerçekte sermaye devletinin her türlü mücadele dinamiğinden ne kadar korktuğunu gösteriyor. Sermaye devletlerinin "kamu düzeni ve güvenliğinden" anladıkları şey, gerçekte kapitalist sömürü düzeninin geleceği ve güvenliğidir. Ne halkların, ne işçi ve emekçilerin güvenliği onların umurunda değildir. Sık sık kamuoyuna yansıyan belgeler sermaye devletinin Suruç ve 10 Ekim Ankara Katliamı'ndan çok öncesinde bilgi sahibi olduğunu ifşa etti. Yani yüzlerce ilerici, muhalif insanın katledilmesi sermaye devletinin "kamu düzeni ve güvenliği" kapsamına girmezken, 29 Ocak'ta 15 bin metal işçisinin grevini TOMA üretiminin duracağı bahanesine sığınarak "milli güvenlik" gerekçesiyle yasakladılar. Evet, burjuvazi kendi sınıfının geleceği için "düzen ve güvenlik" kaygısıyla hareket ediyor. Kaygılanmakta haklılar da. Zira toplumu kuşatan gerici-faşist uygulamalar, sömürüyü yoğunlaştıran sosyal yıkım saldırıları milyonların öfkesini büyütüyor. Bugün için düzenlerini zorbalıkla ayakta tutsalar bile, kitlelerin devrimci isyanı burjuvazinin faşist baskı ve yasak zincirini parçalayıp atacaktır, burjuvaziyi ve sömürü düzenini yerle bir edecektir. İşte o zaman toplum barış ve huzur içerisinde, güvenlik kaygısı olmadan yaşayabileceklerdir.

Çetelere 'cezasızlık' yasalastı

15 Temmuz darbe girişimini "Allah'ın lütfu" olarak değerlendiren AKP iktidarı kendi dikta rejimini kurmak için attığı adımlara her gün bir yenisini ekliyor ve bunları OHAL rejimiyle birlikte yasal kılıfına uyduruyor. Darbe girişiminin ardından Osmanlı Ocakları, "Halk Özel Harekat Derneği" gibi isimlerle çetelerini silahlandıran AKP, bu çeteleri işleyecekleri suçlarda cezadan muaf tutmak adına son KHK'ya bir hüküm ekledi.

696 sayılı KHK'daki 121. maddeye göre, "15 Temmuz'un devamı niteliğindeki terör eylemlerinin bastırılması" kılıfına uydurulacak saldırganlığın "hukuki, idari, mali ve cezai sorumlulukları olmayacak." Kendisine muhalif olan her kesimi "terör" demagojisiyle hedef alan iktidar, KHK'daki söz konusu madde ile çetelerine cezasızlık koruması getirmiş oldu.

Polise posta açma yetkisi verildi

Sermaye iktidarı polis devleti uygulamalarını tahkim etmeyi sürdürüyor. Son çıkarılan 696 sayılı KHK'yla polislere mektuba el koyma ve okuma yetkisi getirildi.

KHK'daki hükümlerle CMK'daki "posta el koyma" maddesinde değişiklik yapılarak polisler postalara el koyma yetkisi getirildi. Eski uygulamaya göre el konulan postalar yalnızca hakim ve savcı tarafından açılabilirken artık savcı talimatıyla polisler postaları açma yetkisi verildi.

Yeni düzenlemenin "tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması veya el değiştirmesi, uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti suçları, Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanun'un 12'nci ve 13'üncü maddelerindeki suçlar, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun 67'nci ve 68'inci maddelerindeki suçlarla sınırlı tutulduğu" iddia ediliyor.

Kalkınma Ajansları gerçeği - 2

Bu yazıyla kalkınma ajanslarının ilk ortaya çıkışına ve dünyadaki uygulamalarına birtakım örnekler vermeye çalışacağız. Bu vesileyle Türkiye'deki uygulamaların temel mantığını ortaya koymaya çalışacağız.

KALKINMA AJANSLARININ ORTAYA ÇIKIŞI

Kalkınma Ajansları'nın 1929 Buhranı'nın ardından ilk örneğini ABD'de görmekteyiz. Krizden en çok etkilenen bölgelerden biri olan Tennessee'de kurulan Tennessee Valley Authority (TVA) (Tennessee Vadisi Yönetimi) ilk Bölgesel Kalkınma Ajansı (BKA) olma özelliğini taşımaktadır. Ekonomisi tarıma ve hayvancılığa dayanan bir bölgede, verimliliği arttırmak ve eyaletin bütün imkanlarını sermayenin hizmetine açmak hedefiyle kurulan TVA halen varlığını sürdürmektedir.

TVA büyük barajların yapılması ile enerji üretiminin artması, sanayinin bölgeye çekilmesi, tarım alanlarının genişletilmesi gibi hedeflere sahiptir. Bu örnekten açıkça görülüyor ki, Kalkınma Ajansları'nın temelinde burjuvazinin bir alandaki yeraltı ve yerüstü zenginlikleri ile emek gücünü kâra çevirebilmek için oluşturduğu altyapı ihtiyacı yer almaktadır.

TVA, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşında ABD'nin ihtiyaç duyduğu savaş makinelerinin üretimi için ihtiyaç duyulan enerjiyi sağlamak ABD'nin en büyük hidroelektrik santralini de kurar. 1960'larda ihtiyaç duyulan enerjinin karşılanması için bu kez de nükleer santral inşasını gerçekleştirir.

BÖLGESEL KALKINMA AJANSLARI YAYGINLAŞIYOR

İlk ortaya çıkışı 1929 Buhranı'yla olan BKA'lar, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşının yarattığı yıkımın ardından 1950'lerde ve 1960'larda yaygınlaşmaya başlar.

ABD ve Birleşik Krallık'ta yarı özerk yapıda kurulurlarken, Japonya ve Fransa'da kamu kuruluşu olarak kurulurlar. Ancak hepsindeki temel yaklaşım aynıdır. Savaşın etkilerini ortadan kaldırmak, üretimi arttırmak, açılmadıkları veya paraya çeviremedikleri bölgelere yönelmek vb....

BKA'lar ile aynı şekilde toplumsal hoşnutsuzlukları düzen sınırlarına çekebilmek ve potansiyelini sermayenin ihtiyaçları için kullanamadıkları bölgelere yönelmek hedefiyle de hareket edilmiş-

tir. Fransa'da Paris'in dışında kalan bölgelere yönelmesi, İtalya'da kuzey ve güney farklılıklarının ortadan kaldırılması, Birleşik Krallık'ta sanayi bölgelerinin çökmesinin ardından yeni sanayi bölgelerinin inşasına girilmesi BKA'lar eliyle gerçekleştirilmiştir.

Birleşik Krallık'ta ilk olarak 1965 yılında İskoçya ve Adalar Kalkınma Kurulu ile Orta Galler Kalkınma Şirketi kurulmuştur. Özellikle İngiltere dışında kalan Birleşik Krallık ülkelerini hedef alan bir bakışla ilk adımlar atılmıştır. 1997'de ülkenin 9 bölgesine daha BKA kurulmuştur.

İrlanda'da 1959'da Shannon Serbest Havaalanı Kalkınma Şirketi'nin kurulması, Avusturya'nın 9 bölgesinden en geri kalanlarından biri olan Stryia'da, 1991'de Stryia Ekonomik Kalkınma Ajansı (SEKA) Kurulması, İtalya'da 1974'te Emilia Romagna Bölgesel Kalkınma Ajansı'nın (ERVET) bölgesel hükümet, bankalar, odalar, belediyeler, zanaatkarlar birliği ortaklığında kurulması, Berlin Duvarı'nın yıkılmasının ardından Doğu Avrupa ülkelerinde AB'nin dayatmasıyla BKA'ların kurulması... Bu örnekler BKA'ların ilk adımından itibaren sermaye açısından ihtiyaç duyulan sektör, bölge, bileşim ve hedeflerle kurulduğunu göstermek içindir.

FARKLILIKLARIYLA BKA'LAR

Çeşitli farklılıklara görülsede BKA'ların kurulmasındaki temel yaklaşım değişmemektedir. Farklı ülke ve bölgelerde merkezi hükümetler tarafından kurulurken, yerel veya bölgesel idareler, kamu veya özel sektör ortaklıkları şeklinde kurulanları da vardır.

Faaliyet alanlarına göre ulusal ve uluslararası stratejik hedeflerle kurulanları olduğu gibi, sektörel hedeflerle,

bölgesel proje, operasyonel hedeflerle veya içsel cazibe alanları yaratma, yatırım çekme hedefleriyle kurulan BKA'lar da bulunmaktadır.

Devlet ve AB fonlarıyla finansmanı sağlananları olmakla beraber, doğrudan şirketlerin finansmanını sağladığı ajanslar da bulunmaktadır. Birkaç örnek vermek gerekirse, Almanya'da hem kamu kuruluşu hem limited şirket, İrlanda, Hollanda, Yunanistan, İtalya'da kamu limited şirket, Portekiz'de kamu-özel limited şirket, Çek Cumhuriyeti, Estonya, Polonya, Slovakya'da anonim şirket, Fransa'da karma ekonomi şirketi olarak işleyen BKA'lar, farklı ülkelerde kamu kuruluşu, belediye ajansı veya vakıf olarak işlemektedir.

Ancak şunu belirtmekte tekrardan fayda var ki, bu farklılıklar temel hedefler veya sermayeye hizmet ediyor olmaları gerçeğini hiçbir şekilde değiştirmemektedir. Bu farklılıkları yaratan ülkelere ve bölgelere göre ihtiyaçların farklılık göstermesidir.

BİR AB POLİTİKASI OLARAK BKA'LAR

İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası büyük bir yıkıma uğrayan Avrupa ülkeleri, bir taraftan emperyalist dünyanın yeni egemen gücü ABD'nin basıncı altında kalmıştır, diğer taraftan savaşın güçlenerek çıkan Sovyetler Birliği'nin. Bu koşullarda kendi içinde birliğini sağlamlaştırma, sistemini ve ekonomisini güçlendirme ihtiyacı Avrupa burjuvazisi için de kritik bir öncelik haline gelmiştir.

Aynı süreç içerisinde özellikle toplumsal hoşnutsuzlukları giderme ve bölgesel kalkınma ön plana çıkmış, 1958'de Avrupa Sosyal Fonu, 1962'de Avrupa Tarımsal Yönlendirme Garanti Fonu,

1968'de Bölgesel Politika Genel Başkanlığı, 1975'te Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu kurulmuştur.

Orta ve Doğu Avrupa ülkeleri ile 1990'lardan itibaren AB'ye üyelik süreci başlayan ülkelerin pek çoğunda ilk kalkınma ajansları, AB uzmanları tarafından kuruldu ve hatta finansmanı doğrudan AB tarafından sağlandı.

1990'lı yıllarda sadece Orta ve Doğu Avrupa ülkelerindeki BKA sayısı 150'ye ulaştı. Bu ajansları ortak bir platformda buluşturma, AB burjuvazisinin stratejik hedefleri doğrultusunda planlamalar yapmalarını sağlama ihtiyacıyla birlikte 1991 yılında Avrupa Bölgesel Kalkınma Ajansları Birliği (EURADA) kuruldu.

İlk kurulduğu andan itibaren sermayenin ihtiyaçları ve kapitalist ülkelerin bölgesel kalkınma politikaları doğrultusunda şekillenen BKA'lar, tarihsel gelişimi içerisinde emperyalistlerin dünya pazarına yönelik hedefleri kapsamında yeni bir mahiyete kavuştu.

AB'nin temel aldığı yaklaşımlar esas alınarak oluşturulan İstatistik Bölge Birimleri Sınıflandırması (IBBS) ile bütün bir AB tek bir istatistik standarda oturtulmuştur. Bunu da NUTS (Nomenclature of Territorial Statistical Units-Bölgesel İstatistik Birimlerinin Adlandırılması) adını verdikleri bir sınıflandırma ile gerçekleştirmişlerdir. Buna göre AB ekonomik bölgesi en üstte 78 (NUTS 1), ikinci düzeyde 211 (NUTS 2), üçüncü düzeyde 1093 (NUTS 3) bölgeye ayrılmaktadır.

Bu sınıflandırma AB burjuvazisinin stratejik hedeflerine uygun planlamalar yapmasını kolaylaştıran bir sınıflandırma olması, kullanılabilir ve karşılaştırılabilir bir veri tabanı oluşturması, attığı adımların sonuçlarını görebilmesi açısından önemli bir avantaj sağlamaktadır.

Tekrara düşmek pahasına şunu belirtmek gerekir ki, BKA'lar esasında burjuvazinin yeni alanlara açılma, kendi ihtiyaçları doğrultusunda bölgeleri şekillendirme, sadece üretim ilişkilerini ve ekonomik gelişmeyi değil, onu temel olarak sosyal, kültürel yapıya müdahale etme, eğitimden ulaşıma, turizmden nüfus planlamasına kadar dünyanın en ücra köşesindeki bir bölgenin kibrit çöpü kadar olan potansiyelini dahi sermayenin ihtiyaçları için kullanıma açma hedefinin, bölgesel kalkınma sosuna bulanmasıdır. BKA'ların Türkiye'deki kurulma süreci de AB burjuvazisinin ve yerli işbirlikçilerinin aynı politikalarının bir sonucudur.

Taşeronu "kadro" düzenlemesi yasalaştı...

Söylenen başka, gerçek başka!

AKP iktidarı tarafından hazırlanan ve geçtiğimiz günlerde içeriği sunulan taşeron düzenlemesi KHK yoluyla yasalaştı. Böylelikle AKP'nin "Taşeron kadro" masalına bunca yıllık oyalamadan sonra el çabukluğuyla nokta koyuldu. "Tek adam" otoriterliğinin yeni bir örneği olarak, ne Üçlü Danışma Kurulu'nu ne de Ekonomik ve Sosyal Konseyini, -ki hepsi de sermaye devletinin tanımlı kurumlarıdır- toplamadan ve meclise taşımadan sorunu "çözdüler."

Düzenlemenin meclisten değil de KHK yoluyla çıkarılmasının gerisindeki nedenlerden biri de, fazla tartışılmadan, içeriği muhalif eleştirilere uğramadan ve sendikaların konuyla ilgili görüşleri gündeme gelmeden hızlıca konuyu kapatmaktır. Zira hazırladıkları taşeron düzenlemesine bakıldığında vaat edilenle gerçekte olan arasında bariz farklar bulunmaktadır. Öte yandan, bu düzenleme OHAL döneminde KHK ile yapıldığı için Anayasa Mahkemesi'ne gitme yolu da baştan kapatılmaktadır.

900 bin işçiyi ilgilendiren taşeron düzenlemesi son haliyle taşeron işçileri için tam bir aldatma demektir. Bu nedenle beklenti içinde olan işçiler ciddi hayal kırıklıkları yaşadı. Şöyle ki, kadrolu işçi olma hakkı sadece merkezi yönetim kapsamındaki genel bütçeli idareler, üniversiteler, hastaneler ve üst kurullarda çalışan 450 bin işçiyi etkiliyor. Ancak bu işçiler kadroya geçse de, mevcut kadrolu işçilerle aynı ücretleri alamayacaklar. Şu an aldıkları maaşla kadrolu işçi statüsüne geçecekler. Sadece 52 günlük bir tedavi hakkı dışında, diğer kadrolu işçilerle aynı işi yapsalar da eşit koşullarda çalışmayacaklar. Onların faydalandığı toplu iş sözleşmesinden gelen diğer hakları da alamayacaklar. Öte yandan, işçiler kadrolu olmak istiyorlarsa daha önceden açtıkları kazanılmış ve halen süren davaların

dan vazgeçmek zorunda.

Her ne kadar Çalışma Bakanı "şartsız" alımdan bahsetse de kadro koşulları bitmiyor. İşçilere güvenlik soruşturması-arşiv araştırması ve sınav koşulu da getiriliyor. Sınavın merkezi değil ilgili idare tarafından sözlü ya da yazılı yapılacağı belirtilmektedir. Bu hangi işçinin kadroya alınıp alınmayacağına AKP'ye yakınlığının ya da karşıtlığının etkili olacağı demektir. Şimdiye dek yaşanan örnekler ortadadır. Güvenlik soruşturması da ucu açık bir şekilde uygulamaya müsaittir. İşçiler il emniyet müdürlüklerinin yaptığı güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmasından geçeceklerdir. Son dönem sıkça yaşandığı gibi sosyal medya paylaşımları bile güvenlik soruşturmasına takılıp, "suçlanma" nedeni olduğu düşünülürse çoğu işçinin önüne çeşitli dosyalar gelebilir. Ayrıca işçilere getirilen zorunluluklardan biri de "affa uğramış olsa bile devletin güvenliğine karşı suçlar, anayasal düzene ve bu düzenin isleyişine karşı

suçlardan mahkûm olmama" koşuludur. Bu yönleriyle pek çok işçi kadroya alınmayabilir ve mevcut işlerini bu şekilde yitirebilir. Aynı şekilde emekli olup çalışmaya devam eden işçiler ya da emekliliğe hak kazanmış olup henüz emekliye ayrılmayan işçiler kadroya alınmayacağı için, mevcut işlerinden de olacaktır.

Kamu İktisadi Teşebbüsleri (KİT) ve bağlı ortaklıklarında çalışan taşeron işçileri ise kapsama alınmadılar. Öte yandan "Taşeron kadro" vaadi fazlaca propaganda konusu edildiği ve "taşeron sistemini kaldırıyoruz" yalanıyla birlikte sık kullanıldığı için özel sektörde taşeronda çalışan işçilerde oluşan beklenti de boşa düştü.

Belediyeler, il özel idareleri ve bağlı kuruluşlarda çalışanlar ise kamu işçisi olarak kadroya alınmayacak. Şu anki konumları için değişen sadece özel idarelerin ve belediyelerin bünyesinde kurulacak iktisadi teşekküller yani belediye şirketi bünyesinde çalışıyor olmaları olacak.

Bu da sadece "personel çalıştırılmasına dayalı hizmet alım sözleşmeleri kapsamında çalıştırılanlar" için geçerli olacak. Yani anahtar teslimi ihale yoluyla kamudan iş alan şirketlerde çalışanlar kadroya alınmayacak.

Taşeron düzenlemesinde yer alan diğer düzenlemelerle 4/C statüsünün tamamen kaldırılarak bu statüde çalışanlar 4/B sözleşmeli personel statüsüne geçilecek ve 5 ay 29 gün çalışan mevsimlik geçici işçilerin çalışma süreleri 4 ay uzatılacak, ancak geçici işçi olarak kalacaktır. Bu düzenlemelerle işçilerin yine güvenceli bir iş talebi yerine getirilmemiş olmaktadır.

İŞÇİYE MAĞDURİYET, PATRONLARA TAZMİNAT!

Açık ki AKP, işçileri değil, bu süreçten etkilenebilecek taşeron patronlarını daha çok düşünüyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Jülide Sarıeroğlu; "Taşeron düzenlemesini iyi niyetle yaptık. Bu süreçte kimsenin mağdur olmasını istemiyoruz. Hiçbir firmamızın mağdur olmasını, kapanmasını arzu etmeyiz" demektedir. Taşeron firmalarına gerek fesih edilen sözleşmelerden kaynaklı tazminat ödeneceğini gerekse bu firmaların kamu kurumlarına ait işlerin yürütülmesinde kullandığı taşınır ile tüketim malzemelerinin, ilgili kamu kurum ve kuruluşları tarafından satın alınmasına veya kiralanmasına imkân sağlayacaklarını belirtmektedir. Böylelikle AKP, esasta taşeron işçilerini değil patronlarını düşündüğünü bir kez daha göstermiştir.

Star Rafineri'de iş durdurma ve işten atma

Aliağa'da neredeyse yarım ada diyebileceğimiz bir alanda devam eden SOCAR'a ait Star Rafineri, işçi sömürsü üzerinden büyümeye devam ediyor. 4 taşeron ana firma ve bu firmaların altında bulunan 100'den fazla taşeronla tam bir sömürü cehennemi olan bu alanda sürekli maaş ve sosyal haklarda sorunlar yaşanıyor.

4 ana firmadan biri olan İlk İnşaat aylardır işçilere maaşlarını geç yatırıyor, defalarca bu konuda işçilerin yaptığı uyarıya rağmen yönetim ciddiye almamakta diretti. Bunun üzerine Ege İşçi Birliği aracılığıyla bir araya gelen işçiler biriken maaşların ödenmesi, bundan sonra

maaşların geciktirilmemesi ve tüm ödemelerin bordroya yansıtılması talebiyle buldukları ünitelerde çoğunlukla üretimi durdurdular.

İş bırakma eylemi sonucunda tüm alt taşeronlar maaşları yatırdı. Diğer yandan Ege İşçi Birliği'yle (EİB) ilişki kurdukları bahanesiyle işçilere tehditler savuran patron 21 Aralık akşamı 20'ye yakın işçiyi işten çıkardı. Atılan işçilerin büyük çoğunluğunun içeride yaşanan haksızlıklara karşı duran öncü işçiler olduğu bildirildi.

Konuyla ilgili açıklama yapan Ege İşçi Birliği, işçilerin birlik olmasının kaygısıyla saldırıya geçen İlk İnşaat'ın hazırladığı listelere ve önceden planladığı kıyımı öne çektiğine dikkat çekti.

TOMİS Genel Kurulu Sonuç Bildirgesi

Sendikamızın 2. Olağan Genel Kurulu 24 Aralık 2017 günü Bursa'da Çağdaş Gazeteciler Derneği Lokali'nde başarıyla gerçekleştirildi. Aşağıda maddeler halinde ifade etmeye çalışacağımız bakış ve kararları tüm TOMİS'liler, metal işçileri ve kamuoyuyla paylaşıyoruz.

- Sendikamız TOMİS, 2015 yılında yaşanan Metal Fırtına'nın bir meyvesidir. MESS'e ve işbirlikçisi Türk Metal'in saltanatına karşı ayağa kalkan metal işçileri, mevcut sendikal anlayışların işçi sınıfına bir gelecek vaat etmediği gerçeğiyle bir araya geldi. Yeninin inşasına girişti. Metal işçilerinin gerçek sendikası olan TOMİS'in temellerini attılar. Metal Fırtına'yı yaratan öncü metal işçileri, söz-yetki-karar hakkının işçide olduğu, işçi demokrasininin işletildiği, gücünü metal işçilerinden alan ve metal işçilerinin emek mücadelesi için bu gücü kullanan sendikamız gerçekleştirdiğimiz genel kurulumuzla artık daha güçlüdür.

- Aradan geçen 2 yılı aşkın sürede sadece patronlar ve MESS'e karşı değil, sermaye düzeninin, hükümetinin, sarı sendikaların saldırılarına karşı da mücadelemizi sürdürdük. Anayasal bir hak olan sendikal tercihin TOMİS'ten yana kullanan metal işçileri fabrikalarda hedefe çakıldı. Yüzlerce üyemiz istifaya zorlandı, işten çıkartıldı, baskıyla, mobbinge karşılaştı, yeri geldi Türk Metal çetesinin saldırılarına maruz kaldık ancak yılmadık ve bugünlere geldik. Geldiğimiz nokta bütün bu saldırılara karşı öncü metal işçilerinin ayakta kalma iradesidir. Bu irade genel kurulumuzla güvence altına alınmıştır. Genel Kurul'da eski bir Ford işçisinin dediği gibi "biz burada 30 milyon işçi-emekçi adına konuşuyoruz!" Herkes bunu böyle bilmeli ve ona göre davranmalıdır. Bizler işçi sınıfının geleceğini temsil ediyoruz. Genel kurulumuzla beraber seçilen MYK'mız ve tüm TOMİS'liler bu bilinçle davranacaktır.

- Genel Kurulumuzu 140.000 metal işçisini kapsayan TİS sürecinde gerçekleştirdik. 2015'te Metal Fırtına'da sarsılan MESS-Türk Metal saltanatı yıkılmayı beklemektedir. Metal işçisinin kazanı-

mına giden yol üretimden gelen gücünü kullanmasından, GREV'den geçmektedir. MESS dayatmalarına ve sendikal ihanete karşı metal işçisi inisiyatifini eline almalıdır. Bugün işbirlikçi sendikaların metal işçisini oyalama hedefli çatal-kaşık eylemleri, üretimi bırakalım durdurmayı yavaşlatmayan yürüyüş ve eylemler hiçbir şey kazandırmayacaktır. İşçi sınıfı üretimden gelen gücünü kullanmalıdır. "Kazanana kadar grev" bakışıyla hareket etmelidir. Bunu başarabilmek sağlam bir taban örgütlülüğünden, kenetlenmiş ve fabrikaya hakim komitelerden geçmektedir. Bu örgütlülüğün ve bakışın sağlanması için TOMİS olarak bütün güçlerimizi seferber edeceğiz. Üyemiz olsun veya olmasın bütün metal işçilerinin ortak hareketini örgütleme bakışıyla davranacağız. Genel Kurulumuz bütün metal işçilerini kucaklayacak, harekete geçirecek bir bakışla TİS sürecine müdahil olma kararı almıştır.

3 yıllık sözleşme dayatmasına karşı 2 yıllık sözleşme talebi, MESS'in sefalet ücreti dayatmalarına karşı taslaklardan geri adım atmama iradesi metal işçileri-

nin kırmızı çizgileridir artık. TOMİS olarak metal işçilerinin taleplerinin takipçisi olacağız. Olası bir satış karşısında metal işçilerinin yapması gereken açıktır. "Kazanana kadar grev" bakışıyla eller şaltere gitmelidir.

- OHAL ve KHK'lar ile toplum üzerinde baskı ortamı yaratılırken, sınıf ve toplumsal mücadele hedef alınmaktadır. Yasaklanan grevler, eylemler, direnişler bunun en somut göstergesidir. Bizzat Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın ağzından çıkan "OHAL'i sermayenin önünü açmak için kullanıyoruz, OHAL'den istifade grevleri yasaklıyoruz" sözleri her şeyi ortaya koymaktadır. TOMİS, OHAL ve KHK düzenine karşı işçi sınıfının fiili-meşru mücadelesini savunur. Nasıl ki sendikamızda kişiler değil taban iradesine ve işçi demokrasisine dayanan seçilmiş komiteler esassa toplumsal yaşama da bu bakışla yaklaşır.

Yakın zamanda gerçekleştirilen Şişecam yürüyüşü, özelleştirmeye karşı madden işgali, işten atmalara karşı HT Solar işgali, 3 yıllık sözleşme dayatması ve sefalet ücretlerine karşı Klüh işçilerinin ey-

lemi OHAL koşullarında da eylemlerin, direnişin örgütlenebileceğinin en açık örnekleridir. Ancak, bütün bu direniş ve eylemlerde sarı sendikalar, işçi sınıfının mücadelesine sırt çevirmiş, işçi sınıfının direniş ve eylem kararlılığının önüne geçmiştir. Ya sınırlı kazanımlarla süreçlerin bitmesine ya da hiçbir kazanım elde edilememesine neden olan bu işbirlikçi sendikal anlayış artık aşılmalıdır. Bunu başarmak için işçi sınıfının bilinç ve örgütlülük düzeyinin yükseltilmesi şarttır. OHAL koşullarında elleri kolları bağlı oturanlara ve sermayeye diz çöken sendikal anlayışların aksine OHAL koşullarında fiili-meşru eylem çizgisini hayata geçirmek gerekmektedir. TOMİS'in kurulmasına vesile olan Metal Fırtına, taban iradesinin ve fiili direniş, fiili grev bakışının açığa çıkmasıdır. OHAL, işçi sınıfına karşıdır. Ve işçi sınıfının mücadelesiyle OHAL ve KHK düzeni son bulacaktır. Genel Kurulumuz, OHAL ve KHK düzenine karşı işçi sınıfını bilinçlendirme, harekete geçirme hedefiyle çalışmalar yürütme kararı almıştır.

- Hükümet istihdam seferberliği adı altında son bir yılda 1,5 milyon işçiyi istihdam ettiğini açıklarken işsizlik rakamları her nedense düşmemekte, patronlara teşvikler artmakta, İŞKUR üzerinden veya bir dizi program kapsamında patronlara kıyaklar yapılmaktadır. İşsizlikle terbiye edilmeye çalışılan işçi sınıfına ucuz işgücü olmak dayatılmaktadır. Bütün bu süreçte birçok fabrikada işçi sayısı artmasına rağmen binlerce öncü

**Akkim'de
sendika
düşmanlığı
devam ediyor!**

Sendikalaştıkları için işten atılan Akkim işçileri fabrika önündeki çadırdaki direnişlerini sürdürüyorlar. Diğer yandan Akkim patronunun sendika düşmanlığı da devam ediyor.

Fabrikanın ruhsatsız olarak işletilen polimer bölümünde çalışan sendika üyesi bir işçi de 20 Aralık'ta işten çıkarıldı. İşten çıkarıldıktan sonra direniş çadırındaki yerini alan Akkim işçisi Sefa

Yaman, uzun süredir sendikal faaliyet yürütmesinden kaynaklı içeride mobbinge maruz kaldığını, son olarak da işten çıkarıldığını belirtti.

Akkim işçilerini 21 Aralık'ta ziyaret eden sınıf devrimcileri Petrokimya İşçileri Birliği Bülteni'nin ilk sayısını işçilere dağıttılar. Akkim direnişçilerinin röportajının da yer aldığı bülten işçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

metal işçisi işten çıkartılmıştır. Özellikle Metal Fırtına'da öncü rol oynayan, TOMİS çalışması içerisinde yer alan işçiler hedefe çakılmıştır.

TOMİS işten atma saldırıları karşısında fabrika önlerinde eylemler, direnişler örgütlenme bakışıyla hareket etmiş, gerçekleştirdiği bu eylemlerle işten atma saldırılarının devam etmesini birçok fabrikada engellemiştir. Genel Kurulumuz, keyfi işten atmaların yasaklanması için şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da fiili meşru eylem çizgisinde direnme ve çalışmalar yürütme kararı almıştır.

- Kadın işçiler fabrikalarda emek sömürsünün yanında, cinsel tacize, mobbinge ve baskıya maruz kalmaktadır. Birçok fabrikada yöneticiler, ustabaşlar, hatta sözde sendika temsilcileri tarafından oluşturulan bu şiddet ve baskı ortamının hedefi işçi sınıfını baskı altına almak ve üretimin devamlılığını sağlamaktır. Sendikamız fabrikalarda kadın işçilere yönelik baskıya, şiddete, tacize son vermek için kararlılıkla mücadeleye devam edecektir. Yazaki'de yürüttüğümüz örgütlenme çalışmasında gündemimize aldığımız taciz sorununu kararlı bir şekilde işlememizin yarattığı sonuçlar ortadadır. Üyemiz Dilek Gültekin OHAL koşullarında Gemlik Serbest Bölge'de bir kadın işçi olarak direnmiş ve başta Yazaki olmak üzere bütün ülkenin gündemine girmiştir. Bu direnişin sendikamızın kadın işçilerin sorunlarına yaklaşımının da işten atmalara karşı direniş ve OHAL koşullarında fiili meşru mücadele kararlığımızın bir sonucudur. TOMİS olarak bu iradenin sürdürücüsü olmaya devam edeceğiz.

- İşçi sınıfının toplamını ilgilendiren asgari ücret tartışmaları devam etmektedir. Patronlarla hükümetin ortaklığında işçi sınıfına sefalet ücreti kabullendirilmeye çalışılmaktadır. Enflasyon oranlarının altında zam önerileri, çalışma bakanının işçi sınıfından fedakarlık talebi, yoksulluk sınırının 5.000 lirayı geçtiği bir tabloda işçi sınıfıyla dalga geçmektir. TOMİS, vergiden muaf insanca yaşama ya yeten asgari ücret talebini savunur ve bunun hayata geçmesi için mücadele eder. Genel Kurulumuz bu bakışı hayata geçirme kararlılığını bir kez daha ortaya koymuştur.

- Geçtiğimiz yıl hayata geçirilen zorunlu BES uygulaması, Kıdem Tazminatı Fonu ile kıdem tazminatlarımızın gaspının yolunun açılması, İşsizlik Fonu'nun patronlara peşkeş çekilmesi, KHK'larla özelleştirmelerin hayata geçirilmesi sermayenin, AKP hükümeti eliyle hayata geçirdiği sınıfa yönelik saldırıların yalnızca öne çıkanlarıdır. TOMİS Genel Kurulumuz, bu saldırılara karşı sistematik mücadele yürütme kararı almıştır.

- Patronlar dört bir koldan mesleki eğitim tartışması yürütmektedir. Bu tartışmayı nitelikli, ucuz iş gücü ihtiyaçlarını karşılamak için yapmakta, bütün eğitim sistemini kendi ihtiyaçlarına göre

şekillendirmekte, fabrikalarda stajyer ve çırak adı altında asgari ücretin 3'te 1'ine veya daha da azına köle işçi gibi çalıştırmaktadırlar. Stajyer öğrenciler, meslek liseliler ve MYO'lular işçi sınıfının bir parçasıdır artık. Bu bakışla hareket eden sendikamız bu alanda çalışmalar yürüten emek ve gençlik örgütleri ile çalışmalar yürütecek, kendi çalışma alanlarımızda mesleki eğitim kapsamındaki sorunlarla ilgilenecek ve genç yaşlarda kapitalizmin sömürü çarkları arasına giren stajyer işçilerle ortak mücadele zeminleri yaratacağıdır. Buradan genel kurulumuz olarak bu alanı önümüze alacağımızı ilan ediyoruz. Tüm öğrenci işçilere de çağırımızdır: TOMİS'le hareket edin, beraber kazanalım.

Bu çerçevede, Genel Kurulumuz 14 Ocak'ta İstanbul'da gerçekleştirilecek olan Mesleki Eğitim Kurultayı'na katılma kararı almıştır.

- Genel Kurulumuzda, yeni MYK'mızın TOMİS'in mücadele anlayışı ve ilkeleri üzerine hazırladığı deklarasyonun Genel Kurulumuzun ortak iradesi olarak kamuoyuna ilan edilmesi kararlaştırılmıştır.

- TOMİS Genel Kurulu, başta TOMİS'in MYK'sından başlayarak, tüm yerel ve taban örgütleri ve tüm üyelerini kapsayan bir eğitim seferberliği içerisine girme kararı almıştır. TOMİS'in mücadele anlayışının ve ilkelerinin bilinçe çıkarılması, üretim süreçlerinden toplumsal gelişimin yasalarına, kapitalizmin ekonomik işleyişinden tarihe sınıflar savaşımı perspektifinden bakmaya, dünya ve Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinin, ondan çıkartılacak derslerle beraber kavranması TOMİS'in güçlenmesi için önemli bir yerde durmaktadır. Bu kapsamda genel kurulumuzun ardından toplanacak ilk MYK toplantımızda ayrıntılı bir planlama yapılacaktır.

- Genel Kurulumuz çalışmamızın olduğu bütün yerelerde çalışmanın genişlemesini, kendi zeminine kavuşmasını, şubelerin açılmasını hedef olarak önüne koymuştur. Bunun olanaklarının yaratılmasında başta MYK olmak üzere tüm TOMİS'lilere büyük görevler düşmektedir. Herkes taşın altına elini koymalıdır.

***

Sonuç olarak, gerçekleştirdiğimiz genel kurulumuz, kuruluş ilkelerimizin ve mücadele anlayışımızın tüm üyelerimizce bilinçe çıkarılması, kamuoyuyla tekrardan paylaşılması, işçi sınıfının kurtuluşu mücadelesinde yerimizi alacağımızın irade ve kararlılığı anlamına gelmektedir. Metal işçilerinin tek gerçek sendikası TOMİS'tir. TOMİS, bugünkü niceliğinden bağımsız olarak niteliği, ortaya koyduğu anlayışla metal işçilerinin sendikasıdır. TOMİS'i büyütme ve metal işçileriyle buluşturmak için genel kurulumuzun bir sıçrama tahtasına dönüşmesi umudu ve çabasıyla mücadeleye devam.

TOMİS MERKEZİ YÖNETİM KURULU

27 Aralık 2017

14 Ocak'ta Mesleki Eğitim Kurultayı'nda buluşalım!

Sermaye düzeni, işçi sınıfının boyundaki sömürü zincirlerini kalınlaştırmaya hedefindedir. Bu kapsamda birçok saldırı yasası hayata geçirmektedir. Esnek, kuralsız, güvencesiz, taşeron çalışma, düşük ücretler kural haline getirilmiş durumdadır. Baskılar, engellemeler, grev yasakları rutinleşmiş, çalışma ve yaşam koşulları işçiler için çekilmez hale gelmiştir. Patronlar sınıfı servetlerine servet katarken, işçiler daha fazla yoksullaşmaktadır.

Tüm bunlara son dönemde mesleki eğitim kurumlarının sermayenin ihtiyaçlarına göre düzenlenme çalışmaları eklenmektedir. Bugün bizlere sefalet ücretlerine kölece çalışmayı reva görenler, işçi sınıfının genç unsurlarını bu koşullara hazırlamaya çalışmaktadırlar. Gençleri ucuz, nitelikli iş gücü olarak kölece çalışabilecek işçiler haline geti-

rirken, bizlerin de ayaklarındaki zincirlerini kalınlaştırmayı hedeflemekteler.

Mesleki eğitim alanı sınıf mücadelesinin bir parçasıdır. Sermaye son dönemde attığı tüm adımlarda sınıf mücadelesinin bu önemli alanını teslim almaya çalışmaktadır. 14 Ocak'ta gerçekleştirilecek olan "Devrimci bir sınıf hareketi için Mesleki Eğitim Kurultayı" sermayenin saldırıları karşısında bu alanın sorunlarını kapsamlı bir tartışma konusu haline getirme ve çözümler üretme hedefindedir.

Metal İşçileri Birliği olarak bu kurultayı sınıf mücadelesi açısından önemsiyor, destekliyor ve başta fabrikalarda bulunan stajyer işçiler olmak üzere tüm metal işçilerini kurultaya davet ediyoruz.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

26 Aralık 2017

Sömürüye karşı 14 Ocak'ta Mesleki Eğitim Kurultayı'nda buluşalım!

Tüm planlarını biz işçileri nasıl daha fazla sömüreceği üzerinden yapan sermaye, mesleki eğitimi de bu çerçevede ele almaktadır. Türkiye ve dünyadaki mesleki eğitim kapsamındaki düzenlemelere baktığımızda sermayenin nitelikli iş gücü ihtiyacının ve teknolojiye gelişmelerin belirleyici olduğunu görmekteyiz....

Birçok alt dalı bulunan petrokimya iş kolunda, her bir dal için özel sanayi alanları kurulduğu gibi, özelleşmiş meslek liseleri ve meslek yüksekokulu bölümleri de yer almaktadır. Örneğin Plastikçiler OSB bölgesinde plastik üzerine meslek lisesi bulunurken, rafinerilerin olduğu illerdeki üniversitelerde, direkt bu alana hizmet edecek bölümlere özel

olarak yer verilmektedir. Liselerin de, üniversitelerin de sermayenin hizmetinde şekillenmesi sonucunda gençlik, henüz okul sıralarında sömürülmeye başlanmaktadır....

Petrokimya İşçileri Birliği olarak, iş kolunda yaşanan sorunlardan yola çıkarak sınıfın toplam sorunlarını irdelemek; iş kolundaki mücadele dinamiklerinin sınıf mücadelesine kan taşımalarını sağlamak; okul sıraları ile fabrikalardaki mücadeleyi aynı zeminde örgütlemek için kurultayın önemli olduğunu düşünüyoruz. Petrokimya iş kolundan işçiler ve stajyerler başta olmak üzere tüm herkesi kurultayda buluşmaya çağırıyoruz.

PETROKİMYA İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

2017'de işçi ve emekçi eylemleri

2017 yılı işçi sınıfı açısından çok yönlü saldırılar ve hak gasplarıyla geride kaldı. Buna karşın işçi sınıfı çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirmek, sermayenin saldırılarına karşı koymak için birçok eylem ve direniş gerçekleştirdi.

1 Ocak'ta uygulamaya konan zorunlu BES, kamuda ihraçlarla beraber iş güvencesini ortadan kaldıran düzenlemeler, arabuluculuk gibi "yasal" değişikliklerin yanı sıra, OHAL'de sınıfın hak arama eylemlerinin kolluk güçleri aracılığıyla engellenmesi işçi ve emekçilere yönelik saldırılardan bazılarıydı. Öte yandan işçi ve emekçilere taşeron ve güvencesiz çalışma dayatılırken, gerekli önlemlerin alınmayışı nedeniyle 2017 yılında da işçi ve emekçiler çalışırken ölmeye devam etti. İŞİG Meclisi'nin verilerine göre 2017'de en az 1971 işçi yaşamını yitirdi.

GREV YASAKLARI

2017 yılı boyunca, OHAL'in -Erdoğan'ın da itiraf ettiği gibi- işçilerin grevlerini yasaklamakta kullanıldığı çok sayıda örnekle doğrulandı.

18 Ocak'ta Bursa'daki **Asil Çelik** fabrikasında başlayacak olan grev "milli güvenlik" gerekçesiyle yasaklandı. **EMİS**'e bağlı ve Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu 13 fabrikada 20 Ocak günü başlayan grev "milli güvenliği bozucu nitelikte görüldüğü" için aynı gün yasaklandı. İşçiler yasağı tanımadıklarını duyurarak sendikayı greve devam kararı almaya zorladılar ve fiili eylemler 24 Ocak'taki anlaşmaya dek sürdü. Bunun dışında **Akbank**'ta alınan grev kararı "ekonomik ve finansal istikrarı bozucu olduğu" gerekçesiyle 20 Mart'ta yasaklandı. Bir hafta sonra greve ilişkin yayın yasağı da getirildi. **Şişecam**'da toplu sözleşme sürecinin tıkanmasıyla birlikte 24 Mayıs'ta greve çıkma kararı alındı. Grevden üç gün önce Bakanlar Kurulu, "milli güvenliği bozacağı" bahanesiyle grevi yasakladı. Petrol-İş'in örgütlü olduğu **Mefar** ilaç şirketinde başlayacak grev de Bakanlar Kurulu tarafından "genel sağlığı bozucu nitelikte olması" gerekçesiyle 6 Haziran günü yasaklandı.

SENDİKA HAKKINA SALDIRILAR VE DİRENİŞLER

Geride bıraktığımız yılda aynı zamanda işçilerin sendikal örgütlülüklerini tasfiye etmek isteyen patronlar işten atma saldırısını devreye soktu. Buna karşı direnişler ve eylemler yaşandı.

Gebze Şekerpinar'da bulunan **Migros**

depona sendikal nedenlerle işten atılan 8 işçi Şubat ayında direniş gerçekleştirdi. Mayıs ayında İzmir'deki **Hugo Boss**'ta işten atmaya karşı direnişe başlandı. İstanbul'da **BEDA Enerji**'den atılan işçiler Haziran ayında oturma eylemleri yaptılar. Gebze Plastikçiler OSB'de kurulu **Chinatool Automotiv** fabrikasında Petrol-İş'te örgütlenen ve patronun iş kolunu değiştirerek örgütlülüğü boşa düşürme çabalarıyla karşılaşan işçiler, sendika seçme hakları için Mayıs ayının sonunda eylemlere başladılar. Tuzla'da bulunan **Diam Vitrin** fabrikasında işçilerin Birleşik Metal-İş'te örgütlenmesi üzerine patron işten atma saldırısına geçti. Buna karşı 6 Haziran'da üretim durduruldu. Bursa'daki **Yazaki** fabrikasında "performans düşüklüğü" bahanesiyle işten atılan Dilek Gültekin, 3 Temmuz günü fabrika önünde direnişe başladı. Polis saldırısıyla 2 kez gözaltına alınan Gültekin, 14 Ağustos günü "Mücadele sürecek!" açıklamasıyla direnişi sonlandırdı. **SIO Automotive** fabrikasında taşerona bağlı çalışan ve işten atılan güvenlik işçileri 4 Temmuz'da direnişe başladılar. Bir süre fabrika önünde eylemler yapan güvenlik işçileri imza kampanyası gibi süreçleri başlattılar. **Türkiye Petrolleri**'nin (TP) bünyesinde yürüttüğü saha hizmetlerinin TPIC'e devredilmesi yönündeki kararın, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak tarafından imzalanarak Bakanlar Kurulu'na sunulmasına tepki gösteren Petrol-İş üyesi işçiler, 5 Temmuz günü Genel Müdürlük binasını kısa süreliğine işgal ettiler. İzmir'de **Orkide Yağ** işçileri işten atılmaları nedeniyle Haziran ayında başladıkları direnişi 11 Eylül'de sonlandırdılar. Kocaeli'deki **Ford Otosan** fabri-

kasında TOMİS'li olduğu için işten atılan Numan Duru, Temmuz ve Ağustos aylarında fabrika önünde basın açıklamaları gerçekleştirdi. 17 Temmuz günü İstanbul Yenibosna'da TÜMTİS'e üye oldukları için işten atılan **DHL** işçileri hâlâ süren direnişlerini başlattılar. 26 Haziran'da Kocaeli Gebze'de MESS-Türk Metal ittifakına karşı 25 Haziran'da direnişe geçen **ZF Sachs** işçileri ertesi gün taleplerini kabul ettirdiler. ZF ile aynı gün direnişe geçen **Opsan** işçilerinin direnişi 3. günün akşamı kısmi kazanımla sonuçlandı. İstanbul Hadımköy'de kurulu bulunan ve yaklaşık 500 işçinin çalıştığı **Akkim Yapı Kimyasalları** fabrikası işçileri Petrol-İş'te örgütlenmeleri için işten atıldılar ve Ağustos ayında hâlâ süren direnişlerine başladılar. İzmir Batı Anadolu Çimento (**BATIÇİM**) fabrikasında, işten atma saldırısına ve sendikal tercihlerine yönelik baskılara karşı, Cam Keramik-İş üyesi işçiler 10 Ağustos'ta fabrika önünde direnişe başladılar.

İstanbul'da **Kod-A Bilişim** şirketinde çalışan işçilerin Sosyal-İş'te örgütlenmesine karşı patron işten atma ve sürgün saldırısını devreye soktu. İşçilerin buna karşı Ekim ayında şirket önünde başlattığı direniş hâlâ sürüyor.

Trakya Cam'da "üretim azalması" bahanesiyle onlarca işçinin Ekim ayında işten atılması üzerine işçiler, kendilerine sahip çıkmayan Kristal-İş Sendikası'na ve şirkete tepki göstererek, eylemlerini başlattılar. Hakları için Tuzla'daki **Şişecam Genel Merkezi**'ne yürümek isteyen işçiler OHAL yasağına takıldı. İşçilerin direnişi 24 Ekim'de sağlanan anlaşmayla sona erdi. Türk-İş'e bağlı Çimse-İş'in örgütlü olduğu Tuzla'daki **Kluh Destek** fabrikasında Çimse-İş'in kendilerinden habersiz

imzaladığı 3 yıllık satış sözleşmesine ve işten atmalara karşı işçiler tepkilerini Kasım ayında yaptıkları eylemlerle ortaya koydu. İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde işten atılan DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası üyesi **Mahir Kılıç**, işini geri almak için 13 Kasım'da belediye önünde açlık grevine başladı. Çankırı'daki **Sumitomo** fabrikasında Lastik-İş'e üye işçilere dönük işten atma saldırısını devreye sokan patrona karşı Aralık ayında direniş başladı. Sermayenin hizmetine koşan AKP ve jandarma da işçilerin eylemini kırmaya çalıştı. 7 Aralık günü CHP'li **Çankaya Belediyesi**'nde hakları gasp edilen taşeron işçileri belediye binasını işgal etti. İşgal polis zoruyla kırıldı. Tuzla'daki **HT Solar Enerji**'de işten atmaya karşı 4 Aralık'ta fabrika işgal edildi. İşgal 3. gününde Birleşik Metal-İş tarafından, işçilerin iradesi dışında sonlandırıldı.

Kocaeli'deki **Posco Assan** fabrikası işçilerinin Birleşik Metal-İş'te örgütlenmesi üzerine Kasım ayında işten atma saldırısı devreye sokuldu. Saldırıya karşı fabrikanın Güney Kore sermayeli olması üzerine konsolosluk, fabrika ve Kibar Holding önünde eylemler gerçekleştirdi. 26 Aralık günü işçilerin sendikal yetkinin gönderilmemesini protesto etmek için Çalışma Bakanlığı'na başlatacağı yürüyüş öncesi saldırıya polis onlarca işçiyi gözaltına aldı.

Tuzla'da bulunan **Na-De Elektronik** fabrikasında da Kasım ayında aynı sebeple yaşanan işten atmalara karşı işçiler eylemlerle tepkilerini ortaya koydu.

EMEKÇİLER VERİLMİYEN HAKLARI İÇİN EYLEMDEYDİ

Ücretleri ödenmeyen sınıf bölükle-

ri de iş durdurma yoluna başvurdular. Özellikle inşaat ve belediye işkolunda ücret için iş durdurmalar yaşandı. İstanbul Seyrantepe'de Eroğlu İnşaat'a bağlı **Skyland İstanbul** şantiyesinde bine yakın inşaat işçisi, günlerce süren koşullarda ki elektrik kesintisi, sağlıksız barınma ve kötü çalışma koşulları nedeniyle 6 Şubat tarihinde iş bıraktı, şantiyeye çıkan anayolu trafiğe kapattı. Siirt'in **Şirvan** ilçesinde katliam yaşanan Ciner Grubu'na ait madende işçi kıyımına karşı madencilik 19 Ocak'ta direnişe başladı. Valiliğin OHAL baskıları ve vaatleriyle işçiler üretime devam etmeye zorlandı. İzmir'deki **Star Rafineri** inşaatında çalışan işçiler ödenmeyen ücretlerini alabilmek için yılın çeşitli zamanlarında iş bırakma eylemleri gerçekleştirdiler. İskenderun'da bulunan **Nursan Demir Çelik** fabrikasında çalışan işçiler 17 aydır ücret alamamalarına karşı 20 Mart günü başladıkları direnişi Mayıs ayının sonlarında aldıkları söze kadar sürdürdü. İzmir'deki **AKG** fabrikasında Birleşik Metal-İş'te örgütlenen işçiler işten atıldı. Bunun üzerine 13 Haziran'da üretim durdu, polis saldırarak fabrikayı boşalttı. Direniş 46 gün sürdü. **Avclar Belediyesi**'nde 3 aylık maaşlarını alamadıkları için 24 Temmuz gününden itibaren iş bırakma eylemine başlayan Belediye-İş üyesi işçilerin eylemi, sonuç alınması üzerine 1 hafta sonra sona erdi. Ancak belediyenin sözünü tutmaması nedeniyle Ağustos ayında eylemler yeniden başladı ve Eylül'de de sürdü. Hileli iflasla alacak hakları gasp edilen **Real Market** işçilerinin mücadelesi de Ağustos ayında başladı. İşçiler Real marketleri önünde eylemler başlattılar. Üyesi oldukları Tez Koop-İş Sendikası yönetimi de işçilere sahip çıkmayarak eylemlerini önlemeye çalıştı. Eylül ayında çok sayıda **saya işçisi** İstanbul, İzmir, Antakya, Adana ve Konya gibi kentlerde ücret artışı talebiyle iş bıraktı. Mersin'de **DOUBLEEM Tekstil**'de 3 aylık maaşları gasp edilen işçiler Aralık ayında iş bırakma ve fabrika önü eylemleri gerçekleştirdi.

Zonguldak'ta **maden işçileri** TTK ve TKİ maden ocaklarının özelleştirilmesini içeren torba yasaya karşı Kasım ayında yaptıkları eylemlerle tepkilerini ortaya

koydu.

SEFALET SÖZLEŞMELERİNE KARŞI GREVLER

Sermaye sınıfının toplu sözleşme görüşmelerinde sefalet zammı dayatmalarına karşı da işçiler "Grev" dedi.

Bursa'da sıfır zam dayatması nedeniyle 22 Ağustos 2016'da başlayan **Gemlik Gübre** grevinde 7 ayın ardından fabrika kapatıldı. İzmir'deki **Karabağlar Belediyesi**'nde 915 işçi 31 Ocak-4 Şubat arası grev yaptı. Petrol-İş'in örgütlü olduğu **Petkim**'de 8-9 Şubat tarihlerinde 2 gün boyunca uyarı eylemleri ve basın açıklaması yapıldı. Haziran ayında da kısmi iş bırakma oldu. **Tüpraş**'ta Nisan'da bir günlük iş bırakma oldu. Gebze'deki **Corning Kablo**'da Nisan ayında grev başladı. Düzce'deki **Teknorot**'ta Türk Metal'in işçileri yok sayarak yönetimle sözleşme imzalamasına karşı 9-10 Mayıs günü direniş gerçekleştirildi. Polis ve jandarma da işçileri eylemden döndürmek için devreye girdi. Kocaeli'deki **Gübretaş**'ta grev kararı 8 Mayıs'ta asıldı. Kocaeli Kartepe'deki **Yıldız Sunta**'da 6 yıldır zamsız çalışan işçiler 11 Mayıs-20 Mayıs arası greve çıktı, taleplerini kısmi olarak elde ettiler. Esenyurt'taki **Coveris** plastik fabrikasında 16 Mayıs'ta grev başladı, 9 gün sürdü. İzmir Torbalı'da bulunan **Form Korumucu Ambalaj** işçilerinin 45 gün süren

grevi 7 Temmuz 2017'de yapılan anlaşmayla sona erdi. Bursa **Nilüfer Belediyesi**'ne 23 Mayıs'ta grev kararı asıldı. Çiğli, Turgutlu, Gebze'de bulunan **DYO Boya** fabrikalarındaki toplu sözleşme görüşmelerinde işçilerin ücret talebinin patron tarafından kabul görmemesi üzerine grev kararı 31 Mayıs'ta fabrikalarda asıldı. Mayıs sonunda Ankara'daki **Klisom**'da işten atma saldırısına karşı 30 Mayıs'ta direnişe başlayan işçiler ertesi gün saldırıyı püskürttü. Gebze'de bulunan **Mutlu Akü** fabrikasında TİS görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine işçiler 13 Haziran'da greve çıktı. Grev 4 Temmuz tarihinde varılan anlaşma ile sonlandı. İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı şirketlerden İzmir Deniz İşletmeciliği Nakliyat Turizm ve Ticaret A.Ş. (İZDENİZ) ile Türk-İş'e bağlı Türkiye Denizciler Sendikası (TDS) arasındaki toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 12 Temmuz-3 Ağustos arası grev yapıldı. Düzce'deki **Tekno Maccaferri** fabrikasında Birleşik Metal-İş'le patronun TİS'te anlaşamaması üzerine 31 Temmuz'da başlayan grev 26 Eylül günü anlaşmayla sona erdi. Grevin 43. gününde yasak olmasına karşın fabrikadan mal çıkarmak isteyen patronu engellemeye çalışan Tekno Maccaferri işçisine jandarma saldırarak gözaltına aldı. 3 Ağustos günü İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde iş-

ten atma saldırısına karşı DİSK, Konak'ta yaptığı eylemle iş bıraktı. Tek Gıda-İş'in örgütlü olduğu **Aroma** Bursa Meyve Suları ve Gıda Sanayii AŞ ile sürdürülen TİS görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine işçiler greve başladı. Grev 5 Eylül'de anlaşmayla sonlandı.

KAMU EMEKÇİLERİ DİRENİYOR

15 Temmuz'u "Allah'ın lütfu" olarak gören sermaye devleti, "FETÖ" gerekçesiyle devrimci, ilerici kamu emekçilerini tasfiye etmeye girişti. Hukuksuzca ve tüm itiraz yolları kapatılarak ihraç edilmelerine karşı Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) üyesi emekçiler çeşitli illerde direnişlere başladı. Nuriye Gülmen'in 9 Kasım 2016'da başlattığı **Yüksel direnişi**, her gün gerçekleşen polis saldırılarına karşın hâlâ sürüyor. **Nuriye Gülmen** ve **Semih Özakça**, işlerine geri dönme talebiyle 11 Mart'ta başlattıkları açlık grevlerinin 76. gününde tutuklama saldırılarıyla karşılaşırken, Özakça Ekim'de, Gülmen ise Aralık ayında tahliye edilmişti. Çankaya Toplum Sağlığı Merkezi'nden ihraç edilen **Mahmut Konuk**'un 15 Aralık 2016'da başlattığı eylemleri bir yılı geride bıraktı. **Malatya**'da Ocak ayının başlarında 4 emekçi ihraç edilmelerine karşı direnişe başladılar. Emekçiler yüzden fazla gözaltı saldırısıyla karşılaştılar, ilerleyen süreçte direnişlerini Yüksel Caddesi'ne taşıdılar. **Düzce**'de mimar Alev Şahin 30 Ocak günü direnişini başlattı. **Betül Celep** de ihraç edilmesine karşı Kadıköy'de 23 Ocak-29 Mart arası oturma eylemi gerçekleştirdi. 14 Şubat'ta **Aydın**'da direniş başlarken 6 Mart'ta **Nazife Onay** Mecidiyeköy'de direnişe başladı. 55 gün boyunca burada direnen Onay 15 kez işkenceyle gözaltına alındı. Haziran ayında direnişini Yüksel'e taşıyan Onay "terör" bahanesiyle tutuklandı. 18 yıldır çalıştığı Ankara Valiliği Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü'nden atılan **Cemal Yıldırım**'in hâlâ süren direnişi ise 13 Mart'ta başladı. Şubat ayında **İstanbul**'da başlayan direniş de Kadıköy, Kartal ve Bakırköy'de haftanın dört günü yapılan eylemlerle hâlâ sürüyor.

2017 işçi sınıfı için sert

2017 işçi sınıfı açısından son yıllarda olduğu gibi hareketli bir yıl oldu. Yıl boyunca çok sayıda eylem, direniş ve grev yaşandı. Bu hareketin önemli bir ağırlığını sendikalaştıkları için işten atılan işçiler oluştururken, ücret ve hak talebiyle yürütülen önemli bir mücadele de söz konusuydu. İşçi sınıfı hak gasplarına karşı mücadele ederken, öte yandan da OHAL, yasaklar, baskı ve saldırılar ile işbirlikçi sendikal yapılar karşısında bir çıkış yolu aradı. Bir dizi örnekte sert, militan ve yasakları aşan mücadeleler ortaya koydu. Bir dizi yetersizlik ve soruna rağmen bu mücadeleler, işçi sınıfının önündeki engeller karşısında, fiili-meşru mücadele yönünde ciddi bir çıkış arayışı, eğilimi ve yönelimi içerisinde olduğunu gösteriyor.

İşçi sınıfının ve sınıf mücadelesinin 2017 tablosuna daha yakından bakarak, ana başlıklar altında özetleyelim.

OHAL PATRONLARIN HİZMETİNDE, GREVLER YASAK!

2017 işçi sınıfı açısından baskı ve saldırıların yoğunlaştığı bir yıl oldu. OHAL'i pervasızca kullanan AKP iktidarı grevleri yasaklamada zerrece tereddüt göstermedi.

2017 yılına Asil Çelik grevini yasaklayarak giren iktidar, hemen ardından EMİS grup sözleşmesi kapsamında bulunan 2 bini aşkın işçinin grevini yasakladı. Grev yasakları yıl boyunca devam etti. Akbank çalışanlarının grevinin ardından binlerce cam işçisinin büyük umutlarla başlamaya hazırlandığı grevi de "erteleme" adı altında yasaklandı.

Erdoğan tarafından yabancı sermaye temsilcilerine yapılan bir konuşmada, OHAL'in işçi sınıfına karşı kullanıldığı arsızca dile de getirildi. 15 Temmuz darbe girişiminin yıl dönümünde, "OHAL'i grev tehdidini ortadan kaldırmak için kullanıyoruz, artık öyle grev mrev yok" diyordu.

AKP'nin sermayeye hizmet adına aldığı grev yasakları OHAL'den önce de vardı, ama OHAL boyunca daha pervasız bir hale geldi.

OHAL işçilere karşı kullanıldı. Eylemler ve direnişler yasaklandı. Vali, kaymakam, polis, jandarma her defasında işçilerin hak mücadelelerinin karşısına çıktı, bastırmak için her türlü pervasızlık gösterildi. Yıl boyunca bunun sayısız örneği yaşandı.

Grev yasakları dışında da OHAL işçilere karşı kullanıldı. Eylemler ve direnişler yasaklandı. Vali, kaymakam, polis, jandarma her defasında işçilerin hak mücadelelerinin karşısına çıktı, bastırmak için her türlü pervasızlık gösterildi. Yıl boyunca bunun sayısız örneği yaşandı.

SERMAYEYE HİZMETE DEVAM!

2017 yılına asgari ücrete sadaka zam artışıyla giren AKP, yıl içerisinde sermaye sınıfına en büyük hizmeti işçilerin dava açma haklarını dinamitleyen "Arabuluculuk yasası"nı çıkartarak yaptı. Birkaç yıldır patronların ısıtıp ısıtıp gündeme soktuğu iş davaları konusu böylece halledildi. Erdoğan darbe girişiminden birkaç gün sonra büyük patronlara bu konuda verdiği sözü tutarak, işçi sınıfına bir darbe daha vurmuş oldu.

Bu arada sermayenin hayali olan kıdem tazminatı hakkının gaspına da oldukça yaklaşıldı. Ancak 16 Nisan'da yapılan başkanlık referandumunun sonrasına bırakılan düzenleme, OHAL koşullarına rağmen geçirilemedi.

2016 yılında geçirilen Zorunlu Bireysel Emeklilik Sigortası (BES) ise 2017'de uygulamaya sokuldu. İşçileri zorla sisteme dahil ederek ücretlerinden kesinti yapıp sigorta tekellerine aktaran bu uygulama karşısında önemli sayıda işçi sistemden çıktı. Fakat yine de sermaye adına büyük bir rant kapısı daha açılmış oldu.

Bir yıl önce yasal altyapısı hazırlanan Özel İstihdam Büroları da 2017 yılında giderek yaygınlaştı. Böylece işçi sınıfının esnek ve kuralsız sömürsü ağırlaştırılmış oldu. Her yerde çoğalan Özel İstihdam Büroları eliyle modern kölelik pazarlarının oluşturulması sürecinin 2018'de tamamlanması beklenmelidir.

Bu sürecin önemli bir parçası, sözde "istihdam seferberliği" adı altında sermayeye güvencesiz/kullan-at işçi sömürme olanağının getirilmesiyle beraber, büyük miktarlarda bir kaynağın da peşkeş çekilmesi oldu.

İşçi sınıfı üzerindeki yoksulluğu, sefaleti ve ağır çalışma koşullarını katmerleyen uygulamalara imza atan AKP iktidarı, sermayeye ise sınırsız kaynak aktarımına gitti. Önemli bir kısmı İşsizlik Sigorta Fonu'ndan olmak üzere işçi sınıfı ve emekçilerden gasp edilmiş kaynaklar, çeşitli ad ve mekanizmalar üzerinden sermayeye aktarıldı. OHAL koşullarında devletin sopasını diledikleri gibi işçiye karşı kullanan patron takımına, toplumun soygunuyla elde edilmiş ganimetlerin kapısı sonuna

kadar açıldı.

2017 aynı zamanda şiddetlenmesi muhtemel ekonomik krizin ayak seslerinin duyulduğu bir yıl oldu. Düzenin iç ve dış politik krizlerinin ekonomik faturası işçi sınıfının omuzlarına yıkılarak sermaye yine ihya edildi. 2018'de tüm bu birikimin üzerinde yükselen daha şiddetli bir ekonomik krizin yaşanması bekleniyor. Bu da işçi sınıfının 2018'de daha büyük bir ekonomik ve sosyal faturayla yüz yüze kalacağı anlamına geliyor.

İŞÇİ SINIFI HAREKETLİ!

AKP ve tekelci sermayenin işbirliği ile işçi sınıfı ve emekçilerin acımasızca sömürülmesi, bu sömürünün görülmedik boyutlar kazanması gerçeği karşısında tepki ve hoşnutsuzluk büyüyor. İktidar sahipleri ile kapitalist patronların zenginliği ve şatafat içindeki yaşayışı görülmemiş boyutlarda. Bu tablo işçi sınıfı ve emekçiler içerisindeki öfkeyi yoğunlaştırmakta, bir dizi vesileyle açığa çıkmasına sebep olmaktadır.

İşçi sınıfı hareketinin 2010'lu yılların başına kadar bir dizi eylem ve direnişe rağmen uzun süreli bir durgunluğu yaşadığı bir gerçek. İşçi sınıfı bu yılların ardından giderek hareketli bir döneme girmiştir. Ağır baskı ve sömürü cendesi altında bunalan, büyük krizlerin faturası ödetilen işçi sınıfı, TEKEL gibi büyük ve sarsıcı direnişin, 2010 yılından sonra

t bir mücadeele yılı oldu!

da metal işçilerinin grev ve sendikal eylemlerinin açtığı yoldan hareketlenmeye başlamıştır.

Haziran Direnişi tüm toplumda önemli bir uyanışa sebep olurken, Greif işçilerinin direnişi işçi sınıfı içerisinde yeni ve militan bir mücadele döneminin işaret fişeği olmuştur. 2015 Metal Fırtına ise, sınıf hareketinde yeni bir mücadele döneminin başladığını göstermiştir.

Büyük ölçüde deneyimsiz ve bilinçli bir öncü kuşaktan yoksun olan işçi sınıfı böylece hem önemli bir deneyim biriktirmeye hem de giderek yeni bir mücadele kültürü, anlayışı ve tarzı geliştirmeye başlamıştır.

2015'ten sonra 2016'da işçi sınıfı hareketi genelde bir hareketlilik sürecinden geçerken, henüz birlik-militan-politik bir hareket olmanın çok uzağında olmakla birlikte, bu yönde bir biriktirme sürecinden geçmektedir.

2017 yılına baktığımızda, işçi sınıfı payına kesintisiz ve yaygın bir hareketlilik tablosu gözleniyor. Tüm baskılara, engellemelere, OHAL ile pekiştirilen faşist saldırganlığa rağmen sayısız eylem, direniş ve grevler yaşandı. En önemlisi de, özellikle Greif, sonrasında Metal Fırtına'da gördüğümüz, özgücüne dayanarak fiili-meşru mücadeleye atılma eğiliminin güçlenmesidir. Yıl içerisinde bu yönde bir dizi örnek yaşandı. Bu deneyimler, bu eğilimin tüm sonuçlarına ulaşmasının, giderek birlik-militan-politik bir sınıf hareketi düzeyine ulaşmasının önündeki engelleri de gösterdi.

SENDİKALAŞMA MÜCADELESİ SÜRÜYOR!

Bu hareketlilik tablosuna yakından bakıldığında, önemli bir bölümünün sendikalaşmak için verilen mücadeleler olduğu görülüyor. Azgın sömürüyü sınırlamak için işçilerin ilk başvurdukları refleks bir yol olan sendikalaşma girişimlerine sermayenin yanıtı işçi kısımları oldu. Buna karşı gerçekleşen eylem ve direnişler, yıllardır işçi sınıfı mücadelesinde önemli bir yer tutmaya devam ediyor.

Bu kapsamda tek ya da daha çok sayıda işçinin kapı önünde beklemek biçimindeki direnişleri sıklıkla yaşandı. Bunlar içerisinde, Yazaki direnişi gibi birkaç tanesi dışındakilerin etkisinin sınırlı kaldığını belirtmek gerekiyor. Yazaki'de sınıf devrimcisi bir kadın işçi tarafından sürdürülen direniş, OHAL koşullarında

baskılara rağmen direnme iradesiyle ve kendi sınırlarını fazlasıyla aşan etkisiyle ön plana çıktı.

DHL, Diam, Posco Assan, Na-De ve daha bir dizi iş yerinde sendikalar tarafından yürütülen direnişler gerçekleştirildi. Birçoğu uzun aylara yayılan bu direnişlerde sonuç almak pek mümkün olmadı. İşten atılan işçiler tarafından sürdürülen direnişler yerini bir süre sonra hukuki süreçlere bıraktı.

Öte yandan işçi sınıfı azgın sömürüye karşı tepki olarak sadece sendikalaşma yolunu tutmadı. Birçok örnekte, ya sendikalaşmanın güçlüğünden ya sendikalara olan güvensizlikten ya da sendikalaşmanın zorluğundan dolayı işçiler doğrudan direnişe geçerek hak mücadelesi verdiler. Bu kapsamda özellikle Star Rafineri işçileri mücadeleleriyle dikkat çektiler.

TOPLU SÖZLEŞMELERDE HAREKETLİLİK: GREVLER, YASAKLAR VE İHANET!

Yıl içerisinde sendikal işçi bölükleri, yaşanan hak gaspları ve olağan toplu sözleşme süreçleri nedeniyle bir dizi eylem, grev ve direniş sergilediler.

2017 yılı EMIŞ Grup Sözleşme süreciyle açıldı, yılın ilk aylarında alınan grev kararıyla yeni bir evreye ulaştı. Kapsam dahilindeki fabrikalarda çok sayıda eylem gerçekleşti. Ancak grev ilk saatlerinde yasaklandı.

İşçiler yasağa karşı iş bırakma iradesini sürdürdüler. Bununla birlikte, örgütlü oldukları Birleşik Metal-İş Sendikası yönetimi, işçilerin mücadele kararlılığına rağmen, "Kazanıncaya kadar grev" iradesini göstermek yerine hızla pazarlık masasına oturdu. Grev yasağını tanıma tutumu ortaya konulmuş olsa da, bu tutum sembolik düzeyde kaldı. Birkaç günün ardından sözleşme imzalandı.

Mayıs ayında cam işçileri benzer bir mücadele sürecinden geçtiler. Cam grevi gelenek haline geldiği üzere bir kez daha AKP tarafından yasaklandı. İşçiler bu karara karşı grevi sürdürme iradesi gösterdiler de, Kristal-İş yönetimi, mesailere kalmama ve bir saatlik iş bırakma gibi eylem biçimleriyle işçilerin mücadele isteğini soğuttu, grev yasağını aşma, grevi fiilen sürdürme yolundan uzaklaştırdı.

Bir grev yasağı da iş kolunda 35 yıl sonra gerçekleşen ilk grev olan Akbank çalışanlarının grevine geldi. Grev başlamadan yasaklandı. Grev yasaklarıyla sonuçlanan iki büyük grup sözleşmesi dışında birçok fabrika ve iş yerinde de toplu sözleşme süreçleri, grev, eylem ve mücadeleler yaşandı. Bunlar arasında Birleşik Metal-İş'te örgütlü olan Düzce'de kurulu Tecno Maccaferi iş yerindeki grev yıl içerisinde başlayıp da sonuçlanan en uzun süreli grev oldu. İşçiler jandarma baskısı ve grev kırılcılığına karşı kararlı bir mücadele verdiler.

Önceki yıldan bu yıla sarkan Gemlik

Gübre grevi ise, Petrol-İş Sendikası'nın pasifliği ve teslimiyetçi tavırları ile devam etti. Bir süre sonra ise grev on yıllardır sendikalı olan fabrikanın sendikasızlaştırılmasıyla sona erdi.

Bir büyük grup sözleşmesi de SEK, TAT, Pastavilla iş yerlerini kapsayordu. Yaz aylarında yaşanan bu süreç grevin başlayacağı saatlerde sona erdi. Sürecin Tek Gıda-İş yönetiminin eliyle işçilerin beklentilerinden uzak bir şekilde sonuçlandırılması tabanda rahatsızlıklara yol açtı. Fakat grevin yasaklama ihtimali sendika yönetimi tarafından, işçilere "en azından grev yasağı gelmeden iyi bir noktada bitirdik" şeklinde kullanıldı.

Aynı sendikanın yetkili olduğu Aroma'daki grev ise yasaklanmayan nadir grevlerden biri oldu.

FİİLİ-MEŞRU MÜCADELE YOLUNDA ÖNEMLİ DENEYİMLER!

2017 yılında OHAL ile pekiştirilmiş devlet baskısına rağmen işçi hareketi içerisinde önemli ve kendi sınırlarını aşan etkilerde bulunan fiili-meşru mücadele deneyimleri yaşandı.

Bunlardan öne çıkanları şunlardı:

İlk olarak Düzce'de Türk Metal ihanetine karşı mücadele bayrağını açan Teknorot işçilerini anabiliriz. Bu satış şebekesine karşı 2015 Metal Fırtına'nın

Umuyoruz ki 2018 yılı, işçi sınıfının önündeki tüm bu engelleri aşabilme kapasitesi sergilediği, adımlar attığı bir yıl olsun! İşçi sınıfının birlik-militan-politik bir sınıf olma yolunda mesafeler aldığı, devrimci bir sınıf olma yolunda atılımlar yaptığı bir yıl olsun!

ruhıyla ayağa kalkan Teknorot işçileri, şalteri indirip işi durdururken, kendilerini satan Türk Metal yöneticilerini de döverek cezalandırdılar. Metal işçileri saflarında sarsıcı bir etki yaratan bu eylem, daha sonra devlet-patron işbirliğiyle kırıldı. Bu direniş vesilesiyle Düzce gibi bir kentte işçiler, patron-AKP işbirliği ile yüz yüze geldiler. Bu bakımdan eylem gerek Teknorot işçileri için gerekse de işçi sınıfı içerisinde bilinç planında önyargıları sarsan bir işlev gördü.

Diğer bir direniş "90 Trakyalı" cam işçisinin haksız kıyımına karşı verdiği mücadeleydi. Patron ve sendika yönetimi işbirliğiyle işten atılan işçiler, bu kıyımın boyun eğmek yerine direnişe geçtiler. Devlet baskısına, OHAL tehdidine rağmen önce direnişlerini kent merkezine taşıdılar sonra da İstanbul yürüyüşüne çevirdiler. Büyük kararlılık ve mücadele iradesiyle kısmi bir kazanım elde ederek, hem patronu hem de işbirlikçi sendika yönetimini yenmiş oldular. Cam işçilerinin mücadelesini deneyimi, sendika yönetimini de karşısına alarak doğrudan işçilerin tabandan gelen inisiyatifleriyle, fiili direnişle işe geri dönüşü başarmış olması bakımından özel bir örnektir.

Bu vesileyle belirtmek gerekir ki, Delphi, Bosch, Tofaş, Bekaert ve daha bir dizi fabrikada yönetim ve sendika yönetimi işbirliğiyle büyük kıyımlar yapıldı. Sendikal çürümenin boyutlarını gösteren bu fabrikalarda ne yazık ki anlamlı bir direniş ortaya konulamadı.

Bu kapsamda sayabileceğimiz diğer bir büyük direniş örneği ise Zonguldak maden işçilerinin özelleştirmeye karşı direnişidir. Birkaç güne yayılan direnişte maden işçileri işi durdurup kendilerini madene kapatarak, AKP iktidarını özelleştirme kararından vazgeçmeye zorladılar. Kısa sürede Zonguldak halkının dayanışmasıyla büyüyen direniş, üst kademe sendika ağlarının devreye girmemesi ve verilen sözlerle bitirildi. Kısmi kazanımlar elde edilmesinin ötesinde, işçi sınıfının fiili mücadele ve işgal tarihine yazılan çok önemli bir deneyim oldu bu madenci direnişi. Aynı zamanda işçi sınıfının kazanma yolunda sonuna kadar gitmek için bağımsız bir örgütlenme ve devrimci bir önderliğe duyduğu ihtiyacın altını bir kez daha çizdi.

Yılın son günlerinde yaşanan iki direniş, HT Solar ve Sumitomo direnişleri ise

taşıdıkları özellikleri ve yüz yüze kaldıkları engeller bakımından, bir dizi örnekte gördüğümüz sorunların bir özeti gibiydi. Her iki direniş de "Arkadaşım yoksa üretim de yok!" tutumunun ileri örnekleri oldu. HT Solar'da işçiler iki gün boyunca fabrikaya kapanıp üretimi durdurdular. Ancak devlet-patronun salladığı sopa ve Birleşik Metal-İş yönetiminin teslimiyeti ile direniş sona erdi.

Çankırı Sumitomo'da ise direniş, Petrol-İş Sendikası yönetiminin işbirliği karşısında Lastik-İş Sendikası'na geçmek isteyen işçilerin işten atma saldırısı karşısında üretimi durdurmalarıyla başladı. Kısa sürede AKP iktidarı direnişi ezmek için Teknorot'ta olduğu gibi jandarma kuvvetini pervasızca kullandı.

Düzce Teknorot'tan sonra Çankırı Sumitomo'da yaşananlar, işçi sınıfının sermaye-devlet ve sendikal ihanet işbirliğini yenecek bir birleşik-militan-politik mücadele düzeyine ulaşabilmesi, bu çerçevede örgütlenme zorunluluğunu bir kez daha ortaya koydu.

MESS GRUP SÖZLEŞMESİ VE METAL İŞÇİSİNİN 2017 MÜCADELESİ

2015 yılında yaşanan Metal Fırtına'nın ardından metal işçileri gözlerini 2017'ye dikmişlerdi. Pek çok işçinin gözündeki başlatılan mücadele 2017'de tüm sonuçlarına ulaşacak, Türk Metal şebekesinden kurtulacak ve MESS'in karşısına yeni bir sendikal yapıyla çıkılacaktı.

Bu mücadelenin ilk raundu Mayıs ayı başına kadar devam eden yetkiyi alma süreciydi. Fakat MESS-devlet ve Türk Metal şebekesinin organize çalışmasıyla, 2015'teki Metal Fırtına'nın ardından pek çok fabrikada Türk Metal'in çoğunluğu alması sağlanmıştı.

Devlet-sermaye-Türk Metal işbirliği, yanı sıra bu cepheden sürdürülen sistematik baskı ve zorbalık karşısında Renault'ta Birleşik Metal-İş'in gösterdiği teslimiyet, Tofaş'ta Çelik-İş yönetiminin kaba satışı karşısında metal işçileri, MESS Grup Sözleşmesi'nin ilk aşamasında bekledikleri sendikal değişimi başaramadılar.

Sonrasında mevcut sendikalar yetkilerini aldılar, taslaklar oluşturuldu, süreç başladı. Ancak sendikal yetkinin kazanılmış olması, metal işçilerinin aşağıdan kaban hareketinin bastırıldığı, yok edildiği anlamına gelmiyordu. Nitekim hazırlanan taslaklar işçinin beklentilerine karşılık vermese de nispeten yüksek tutuldu ve görüşmelere geçildi.

Yılın sonuna gelindiğinde, MESS'in sendikaların taslaklarını kabul etmemesi, dahası ağır dayatmalarda bulunması üzerine metal iş kolunda yaygın eylemler başladı. Yürüyüşler, mesaiye kalmama, kitlesel toplantılar gibi biçimler halinde süren eylemler, Türkiye'nin en büyük fabrikalarını eylem alanı haline getirmekle birlikte, iş kolundaki sendikal aktörlerin yeni bir ihanete hazırlandıklarına kuşku yok. Özellikle Türk Metal şeb-

besinin OHAL'e dayanarak "nasıl olsa grev yasaklanacak" bahanesiyle yeni bir satışa hazırlandığı açıktır. Birleşik Metal-İş yönetiminin ise bu satışa karşı ve grev yasağını tanımayarak mücadeleye devam etmesi mümkün görünmüyor. Ara çözümler peşinde koşarak bu satışa teslim olacağından şüphe duyulmamalı.

Bu ihtimallerle birlikte 2018'in ilk aylarına sarkacak olan bu kritik mücadele işçi sınıfının geleceği açısından önemlidir. Metal işçisi ya MESS-devlet-sendikal ihanet işbirliğine karşı birleşik-politik bir temelde tok bir tutum alacak, bu yolda sınırları aşarak kazanacak, ya da elbette pek çok deneyim biriktirmekle birlikte, satış düzenine boyun eğecektir.

Bu süreç kuşkusuz sınıf hareketinin 2018'deki tüm gelişimini etkileyecektir. Dolayısıyla devrimci bir sınıf hareketi yaratarak ülkenin geleceğini belirleme iddiasındaki sınıf devrimcileri için metal işçilerinin hareketine müdahale ve önderlik hayati önemdedir.

2018 DEVRİMCİ SINIF HAREKETİ YOLUNDA ATILIM YILI OLSUN!

2017 işçi sınıfı açısından, sosyal ve siyasal saldırılar karşısında mücadelenin taşra kentlere kadar yayıldığı, sert ve ileri biçimler kazandığı, sendikal ihanetin derinleştiği ve her bakımdan mevcut sendikal düzenin iflas ettiği bir yıl oldu.

2017 işçi sınıfı açısından, tabandan birliğini ve örgütlülüğünü sağlama, beraberinde politikleşme ve militanlaşma zorunluluğunu ortaya koyan bir yıl oldu.

2017 aynı zamanda bu yolda önemli deneyimlerin yaşandığı, anlamlı bir biriktirme süreci oldu.

Umuyoruz ki 2018 yılı, işçi sınıfının önündeki tüm bu engelleri aşabilme kapasitesi sergilediği, adımlar attığı bir yıl olsun! İşçi sınıfının birleşik-militan-politik bir sınıf olma yolunda mesafeler aldığı, devrimci bir sınıf olma yolunda atılımlar yaptığı bir yıl olsun!

Kod-A direnişi 3 ayı geride bıraktı

Sosyal-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan Kod-A Bilişim işçilerinin direnişi 3 ayı geride bıraktı.

Direniş 81. gününde (22 Aralık) İşçilerin Birliği Derneği direnişçi işçileri ziyaret etti. Ziyarette direnişin son durumu ile ilgili bilgi alındı.

İşçilerle direnişle ilgili gelişmeler üzerine sohbet edildi. Direnişçi işçiler bilirkşi raporunu beklediklerini belirttiler. Bilirkişilerin aylar önce rapor için çalışma yapmasına rağmen, raporun açıklanmasını sürekli ertelendiğini ifade ettiler. Bilirkişilerin rapor için görüştüğü işçilerin hep-

sinin Kod-A yönetiminin hukukdışı ve sendika düşmanı tutumlarını teşhir ettiklerini, bunun için olumlu bir rapor beklediklerini ifade ettiler.

Kod-A işçisi kadınlarla da Küçükçekmece EKK'nın kadın işçiler üzerine yapacağı çalışma üzerine sohbet edildi. EKK'nın Ocak ayı içinde yapacağı, kadın işçiler için önemli bir sorun olan çocuk, engelli, yaşlı ve hasta bakımı gündemli toplantıya direnişçi işçilerden de katkı istendi. Kadın işçiler çalışmaya katkı sunacaklarını ifade ettiler. Sohbetlerin ardından direniş ziyareti sonlandırıldı.

İstanbul'da ihraçlara karşı direniş 45. haftasında

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) üyesi emekçilerin KHK'lar eliyle hayata geçirilen ihraç saldırılarına karşı İstanbul'daki direniş sürüyor.

KHK'larla ihraç edilen Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) üyesi emekçilerin İstanbul'daki direniş sürüyor. Emekçiler Pazartesi, Çarşamba, Cumartesi günleri Bakırköy ve Kadıköy'de, Cuma günleri ise Kartal'da yaptıkları eylemlerle ihraçların hukuksuzluğunu teşhir ediyorlar.

22 Aralık günü **Kartal'da** yapılan eylemde Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın açlık grevi direnişinde çok tehlikeli aşamalara geldiği ve OHAL inceleme Komisyonu'nun bir an önce Nuriye ve Semih'in taleplerini incelemesi gerektiğine dikkat çekildi.

23 Aralık günü **Bakırköy ve Kadıköy'de** yapılan eylemlerle direnişin 44. haftası geride kaldı. Bu eylemlerde yıl dönümü vesilesiyle Maraş ve 19 Aralık hapishane katliamları hatırlatıldı. Direnişçiler "Patronlara her türlü imkanları sunan iktidar, asgari ücret konusunda neden işçilerden fedakarlık bekliyor" diyerek şunları ifade etti: "İktidar din-vatan-millet tüccarlığıyla bu zorba ve soygun düzenini gizlemeye çalışmaktadır. Yaratılan suni düşmanlar ve yapay gündemlerle insanların duygularını istismar etmekte usta bir iktidarla karşı karşıyayız."

25 Aralık günkü eylemlerle 45. haftasına giren direnişte son çıkarılan KHK'ya

değinilerek iktidar yandaşı çetelere cezasızlık getirildiğine dikkat çekildi. Direnişçiler eylemlerinde "Bizler, umutsuzluğu ve karamsarlığı değil, direnmeyi seçtik. Kösemize çekilip bu zulmü kabullenmedik. Haklarımızın mücadele etmeden alınmayacağını bildiğimiz için direniş seçtik. Karşımızda her türlü haksızlığı ve hukuksuzluğu yapmaktan çekinmeyen bir iktidar olduğunun farkındayız. Bütün bunların üstüne biliyoruz ki; biz haklıyız, biz kazanacağız!" dedi.

27 Aralık'taki eylemlerde "FETÖ" gerekçesiyle ihraç edildiklerini hatırlatan direnişçiler, "FETÖ" ile asıl ilişkisi olanın AKP olduğuna dikkat çekti.

"Ayfer Dişkaya işe geri alınsın"

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ndeki işinden haksız şekilde atılan Ayfer Dişkaya'nın hastane önündeki direniş iki haftayı geride bıraktı.

Direnişin 15. gününde (27 Aralık) Dişkaya'ya destek olmak için Dev Turizm-İş, Genel-İş ve SES tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi.

Sloganlarla başlayan eylemde Genel-İş, Dev Turizm-İş, SES, Limter-İş, İmece Ev İşçileri Sendikası adına ve ihraçlara karşı direnen KESK'li bir emekçi konuşma yaptı. Konuşmalarda Dişkaya'nın işten atılmasının gerçek sebebinin, hastane çalışanlarının Dev Turizm-İş'te örgütlenmesi olduğuna dikkat çekildi. Dişkaya da

direnişine destek çağrısı yaptığı kısa bir konuşma yaptı.

Okunan açıklamada son çıkarılan KHK'daki taşeron kadro maddesinin gerçeği yansıtmadığına dikkat çekildi. Dişkaya'nın hasta olan çocuğuna bakmak için iki gün boyunca işe gelemediği için bundan 23 gün önce sözlü bildirimle işten atıldığı ifade edilen açıklamada, "Kış günü kimsenin işinden olmasını istemeyiz" diyen hastane yönetiminin yalanlarına değinildi. Yönetimin "Biz taşeronla görüştük onlar işe geri alacak" diyerek Dişkaya'yı oyaladığı belirtilen açıklamada "Asıl kazandıracak olan direnişimiz olacaktır" denildi.

Açıklamanın devamında son KHK'daki hükümlerle birçok taşeron işçisinin kapsam dışı bırakıldığına ve sınav, güvenlik soruşturması vb. zorunluluklar getirildiğine dikkat çekilerek, KESK'li emekçilerin İstanbul'da 45 haftadır süren direnişine değinildi. OHAL komisyonunun, açlık grevinin 294. günündeki Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın dosyalarını incelemesi istenen açıklamada, Dişkaya'ya destek sunan hastane personeli hakkında tutulan tutanaklar ve savrulan işten atma tehditlerinin son bulması talep edildi.

Eylem "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganlarıyla sona erdi.

Ankara'da saldırı ve direniş sürüyor

KHK ile ellerinden alınan işleri için 11 Mart'tan bu yana Nuriye Gülmen ile birlikte açlık grevinde olan Semih Özakça'ya dönük saldırılar devam ediyor. Açlık grevinin 76. gününde tutuklanan direnişçilerden Gülmen'e "örgüt üyeliği"nden ceza verilirken, Özakça'nın beraat kararına da savcı itiraz etti.

Ankara Cumhuriyet Savcısı Osman Öztürk, Özakça'nın cezalandırılması için istinafa başvurarak Özakça'nın "açlık grevi eylemiyle örgüte yardım ettiğini" öne sürdü.

YÜKSEL'DE DİRENİŞ SÜRÜYOR

Gülmen ve Özakça'nın işine iadesi talebiyle sürdürülen Yüksel direniş de her gün iki kez gerçekleşen polis saldırılarına karşın 410'lu günlerinde sürüyor. Emekçileri darp ederek gözaltına alan polis, sokağı kapatarak, basın görüntü almasını engelleyerek işkenceyi saklamaya çalışıyor.

Son KHK ile 144 KESK'li daha ihraç edildi

Sermaye devleti "FETÖ" gerekçesiyle ilerici kamu emekçilerini kamudan ihraç etmeye devam ediyor.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), son KHK ile en az 144 üyesinin ihraç edildiğini duyurdu. KESK Eş Genel Başkanı Aysun Gezen, ihraç edilen üyelerinin 77'sinin Tüm Bel Sen, 39'unun Eğitim Sen, 24'ünün BES, ikisinin DİVES, birinin SES, birinin de Haber Sen üyesi olduğunu söyledi.

695 sayılı KHK ile toplam 2 bin 756 kamu çalışanı daha ihraç edilirken, sadece 114 kamu çalışanının iade edildiğini belirten Gezen, açlık grevini sürdüren ve hayati tehlikeleri her geçen gün artan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın ise iade edilmemesini teşhir etti.

Ayrıca Semih Özakça'yı ziyaret ettiği için açığa alınan Sinop Eğitim Fakültesi'nden Yrd. Doç. Dr. İrfan Mukul'un da KHK ile ihraç edilenler arasında olduğunu belirtti.

OHAL'iniz de KHK'larınız da düzeninizi kurtaramayacak!

Kirli ortağı Fethullahçı çetenin darbe girişimini fırsata çeviren AKP iktidarı, kendi faşist darbesini gerçekleştirmişti. Türkiye son bir buçuk yıldır dinci-faşist bir darbeyle yönetiliyor. AKP, 15 Temmuz sonrasında OHAL'siz-KHK'sız iş yapamıyor. Başta toplumun en diri ve muhalif kesimleri olmak üzere tüm toplumsal mücadele dinamikleri koyu polis rejiminin saldırılarına maruz kalıyor. Daha dün "çözüm, barış" vb. yaygarası koparılarak topyekûn imha saldırısı acımasızca sürdürülüyor. Kürt halkının seçilmiş belediye yöneticileri ve milletvekilleri, burjuva demokrasisi bile hiçe sayılarak, tutuklama terörü ile yüz yüze kaldılar. AKP iktidarı, Ahmet Şık gibi isimleri, hatta düzenin bekasından başka derdi olmayan CHP'li vekilleri hapisanelere kapatarak, düzen içi muhalefete bile hiçbir şekilde tahammül edemediğini göstermiş bulunuyor.

Saldırıların şiddeti 2015 yazından bu yana hiç azalmadı. İlk 15 Temmuz darbe girişimi ve ardından da hileli 16 Nisan referandumundan sonra kitleleri kuşatan korku duvarları bir kat daha kalınlaştırıldı. Gericiliğe karşı atılan her adım ezilmeye çalışıldı. Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar, yargısız infazlar, grev yasakları, sendikal hakları engelleme girişimleri, kadınlara yönelik artan şiddet, çocuk istismarının olağanlaştırılmaya çalışılması gibi olgular, 15 Temmuz sonrasında yaşadıklarımızın sadece en çok ön plana çıkan kısmını oluşturuyor.

Ancak saldırı dalgası bunlarla sınırlı kalmadı ve kalmıyor. Son çıkartılan KHK'lar tam anlamıyla koyu bir gericiliğin ifadesidir. Söz konusu kararnamelerin, toplumun her kesimine, özellikle iktidara biat etmeyen kesimine yönelik çıkartıldığı biliniyor. Her ne kadar TÜSİAD gibi sermaye çevreleri de durumdan rahatsız olduklarını dile getiriyorlarsa da "tek adam" diktası karşısında hiç hizadan çıkmıyorlar. Sermaye çevreleri sadece burjuva demokratik normlar çerçevesinde yasalar çıkartılmasını temenni ediyor ve istiyorlar. Yoksa grev yasaklarından, tek tip elbise saldırısından vb.nden rahatsız değiller. Zaten işçi ve emekçilerin hak arayışlarını bastırmak, dahası geleceğin toplumsal kalkışmalarının önünü alabilmek açısından bu KHK'lar aslında onların sömürü düzenlerini güvenceye alıyor.

Son KHK'nın en başta tek tip elbise saldırısı ve cihatçı çetelere katliam yapma yetkisi veren hükümleri tam anlamıyla

Attığımız her adım sınıfı devrimleştirme ve sınıfa karşı sınıf olduğunun bilincine kavuşması için yapılıyor. Gericiliğin tepe noktasına vardığı koşullara, dahası işçi sınıfı parçalı, dağınık ve örgütsüz olmasına rağmen işçi kitleleri bir çıkışın ve arayışın içerisinde. Tabanda bir hoşnutsuzluk ve kaynama her şeye rağmen bir fırsat bulup açığa çıkıyor.

la ez ve çöz mantığının bir dışa vurumu. Tek tip elbise asıl olarak siyasi tutsaklara giydirilmeye çalışılıyor. Faşizmin mantığı aynı şekilde işliyor. 1999'da Ecevit hükümetinin, "içeriye hakim olmadan dışarıya hakim olamayız" diyerek, Ulucanlar katliamının startını vermesi ile başlayan ve dışarıda emekçilere yönelik sürdürülen kapsamlı siyasi ve ekonomik saldırılar ile bugün tek tip elbise saldırısı ve cihatçı çetelere katliam emrini veren KHK'nın gerisinde aynı düzen çıkarları var.

AKP tek başına bir devlet gibi davranırsa da düzen aynı düzen! Gericilik yoğunlaşmaya devam ederken, ezen ve ezilen, sömüren ve sömürülen, yani işçi ve patron arasındaki uzlaşmaz karşıtlık hiç değişmiyor. Gerek gericiliğin karanlığı gerekse OHAL ve KHK'lar da kapitalist-emperyalist dünya düzeninin coğrafyamıza yansımaları. Kapitalizm bir barbarlık düzeni olduğuna göre bu düzende refah içerisinde yaşayabileceğimiz düşüncesi ya da beklentisi ise budalaca bir hayalden başka bir şey değil. Bu hayaller esasen reformizm tarafından taşınıyor ve işçi sınıfının devrimci misyonunu köreltmekte kullanılıyor.

Öte yandan devrimci sınıf hareketinin yokluğu koşullarında sömürü düzeni bir şekilde çarklarını döndürmeyi başarıyor. Bunu kimi zaman açık faşizm biçimi altında, kimi zaman da burjuva demokratik yollarla yapıyor. Ancak yönetenler ve yönetilenler arasındaki durum hiçbir şekilde değişmiyor.

Şu an toplumu tam anlamıyla iki ayrı kutba bölmeye çalışan bir zihniyet ile karşı karşıyayız. Maalesef ki bu iki ayrı kutup kendi içerisinde her türden toplumsal sınıfı barındırıyor ve gerçek bir sınıfsal ayrışmanın önünü kapatıyor. Bu ayrışma laiklik ve gericilik olarak ortaya çıkıyor çoğu durumda. Bu ayrışma fabrikalarda da kendini derinden hissettiriyor. Ancak doğru ve devrimci sınıf politikası ile bu ayrışma gerçek bir saflaşmaya çevrilebilir.

Elbette ki sınıf içerisinde bilinç düzeyinin geriliğinden kaynaklı iktidarın kör ettiği işçi ve emekçiler, özellikle "terör" edebiyatı ile gerici çeteler içerisinde rol alacaklardır. Emek ve sermaye arasındaki çelişkilerden bihaber yaşayan ve sürüleştirilerek kendi köleliğinin bekçisine dönüştürülen bu kesim, cehaletin kurbanı olarak birçok durumda düzenin tetikçisi olacaktır. Tek tip elbise saldırısının gerçek hedefinde kendilerinin ve çocuklarının olduğunu anlayacak durumda olmadıklarından, her türlü muhalif sese karşı bir kinle yaklaşacaklardır.

Her şeye karşın bu saldırıyı da boşa düşüreceğiz. Burada toplumun diri ve muhalif kesimleri şimdiden bu saldırılara karşı bir faaliyet başlatmış durumda. Ancak asıl çözücü halka, her konuda olduğu gibi bu sorunun çözümünde de bağımsız devrimci sınıf tutumumuzla işçi ve emekçileri kendi cephemizden örgütlü mücadeleye çekebilmektir. İşçi sınıfı 1980 darbesi öncesine oranla her ne kadar çok

daha fazla gericiliğin etkisi altında olsa da sınıfı örgütlü mücadeleye çekme olanaklarına dünden daha çok sahibiz. Sınıfın içerisinde nefes alışımlar her geçen gün artıyor. Attığımız her adım sınıfı devrimleştirme ve sınıfa karşı sınıf olduğunun bilincine kavuşması için yapılıyor. Gericiliğin tepe noktasına vardığı koşullara, dahası işçi sınıfı parçalı, dağınık ve örgütsüz olmasına rağmen işçi kitleleri bir çıkışın ve arayışın içerisinde. Tabanda bir hoşnutsuzluk ve kaynama her şeye rağmen bir fırsat bulup açığa çıkıyor.

Emeğin korunması mücadelesine karşı iktidarın attığı her adım işçi ve emekçilerde bir tepki yaratıyor. Sendikal hakların gaspı ve işçi-emekçi eylemlerinin polis saldırısına uğraması, fabrika önlerinde jandarmaların beklemesi, asgari ücret tartışmaları, Metal Grup Toplu İş Sözleşmesi vb. gelişmelerin açığa çıkaracağı tepkiler değerlendirilmeyi bekliyor. Doğru bir müdahale ve çalışma tarzıyla bu gerici faşizan hamlelerin hepsinde işçi sınıfını gerçek bir ayrışma etrafında saflaştırabiliriz. Buradan hareket ile "Halk Özel Harekat" gibi cihatçı çetelerin neye hizmet edeceğini, tek tip elbise saldırısının hedefinde asıl kimlerin olduğunu, emeğin korunması mücadelesi ile doğru bir hat üzerinde birleştirerek, sınıfın tarihsel devrimci sorumluluklarına sahip çıkmasını sağlayacağız.

İZMİR'DEN BİR METAL İŞÇİSİ

Taşeron işçileri olarak AKP'nin yalanlarına kanmayacağız!

Patronların biz işçilerin alınteri üzerinden elde ettiği haksız kazançtır taşeronluk. Taşeronluk iş güvencesinin olmaması, işsizlik demektir. Taşeronluk, yıllık izin ve kıdemin olmaması, yarının çalınması demektir.

Ben Tuzla Belediyesi'nde çalışan taşeron işçisiyim. Patronlar taşeron sistemiyle birlikte çok rant sağlıyorlar. Hem siyasal hem de bireysel çıkarları doğrultusunda hepsi birbirine bağlı. Bu kişiler baştan sona kadar işçiye hakkını verme değil, işçiyi sömürmek için varlar. Çalıştığım yerde işçiler hak alma mücadelesinden yoksunlar. Hükümetin söylediği şeyleri bir lütufmuş gibi kabul ediyorlar. İşçilerin inançlarını istismar eden AKP, bununla birlikte işçileri daha çok köleleştiriyor ve yoksullaştırıyor.

AKP iktidara geldiğinden itibaren özelleştirmelerin artmasıyla beraber taşeron köleliği de artmış oldu. Kadrolu çalışma hemen hemen yok edilmeye başlandı. İş güvencesinden yoksun olan taşeron işçileri ise dönem dönem rahatsızlıklarını dile getiriyor ve bir beklenti içerisine giriyor. AKP de umut tacirliği yaparak bu taşeron yarasını seçim malzemesi yapıyor. Belediyede çalışan işçiler olarak taşeronun kadroya alınma

mevzusu daima gündemde. Buradaki işçilerin birçoğu AKP'ye oy veren işçiler. Gözlemlediğim kadarıyla ekonomik dar boğaz nedeniyle gönül bağları bitmiş gibi. Yakın zamanda yine ortaya attıkları bir söylemle biz işçileri göz göre göre kandırmaya devam ettiler. Taşeron düzenlemesini KHK'larla, işçi ve sendika temsilcileriyle görüşülmeden sanki yan-

gından mal kaçıran gibi oldu bittiye getirdiler.

Biz belediye işçileri olarak AKP'nin yalanlarına ve sömürü sistemine karşı sınıf sendikacılığı üzerinden örgütlenelim. Haklarımızı almak için, birlikte mücadelelenin nihai çözüm olduğunu bilmeliyiz. Renklerin, dillerin, inançların farklılıkları değil birlikte mücadelenin kazanacağı

bilinciyle hareket etmeliyiz. Sınıf dostları da belediye işçilerinin yanında olmalı ve taşeron köleliği içerisinde bilinçleri dumura uğratılmış belediye işçilerine sınıf bilinci vermelidirler. İşçi sınıfına kimin dost kimin düşman olduğunu farkına vardırmanın yol ve yöntemleri sağlanmalıdır.

TUZLA'DAN TAŞERON İŞÇİSİ

"Sefalet zammı istemiyoruz!"

Tuzla'da yaşayan işçi ve emekçilerden asgari ücret görüşmeleri ve gündeme gelen zam tartışmaları hakkında görüş aldık.

"İNSANCA YAŞAYABİLECEK BİR ÜCRET İÇİN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ!"

2018 yılı için milyonlarca işçiyi ilgilendirecek olan asgari ücretin belirlenmesi oyunu devam etmekte. Bizler,

temel harcamalarımıza dahi yetmeyen ücretle açlık sınırının altında yaşam kavgası verirken, patronlar ve onların uşakları banka hesaplarındaki "sıfırları" arttırabilme derdinde. "Resmi" enflasyon rakamları ortadayken, asgari ücret üzerine birkaç kuruluşluk ücret artışları yapılırken, patronların kasalarını doldurmak üzere benzine, gıdaya gece yarısı operasyonlarıyla yapılan zamlarla maaşlarımız fazlasıyla eriyor. Erimekle kalmıyor biz işçiler her geçen gün fakirleşiyoruz.

İşçilerin birliği olmadan ne patronlar ne de onun yalakaları işçiyi sömürmekten vazgeçmeyecek. İşçilerin birliği sayesinde oluşacak devrim, eşitliği ve adaleti sağlar.

İnsanca yaşayacağımız ücret ve kısa çalışma saatleri umuduyla...

BİR METAL İŞÇİSİ

***

"İŞÇİSİN, ÜRETENSİN HER ŞEY SENDE BİTİYOR!"

Ben inşaat işçisiyim, yaşam koşullarım her geçen gün zorlaşıyor. İnsanlık onurumuz çiğneniyor. Ortadoğu'da savaşımlardan ve yoksulluktan kaçanlar burada en aşağılayıcı işlerde ve düşük

ücrete çalışıyorlar. Benim çalıştığım inşaatlarda Suriyeli ve Afgan işçiler var. Elindeki işi kaybetmemek için çok kötü koşullarda çalışıyorlar. Mülteci işçilerin içinde bulunduğu çaresizliği fırsata çeviren patronlar bize de düşük ücret dayatıyor. Ekonomi büyüyor diyorlar fakat ben küçülüyorum. Maaşıma yansımayan bir şey nasıl da büyüyor anlamıyorum.

Yukarıda bahsettiğim sorunların çözümü için öncelikle içimizdeki ihanet şebekesi olan sendika ağalarını bitirip, son sözü işçinin söylediği bir platformda kişi başına düşecek gelire göre ücretlerin ayarlanması lazım. İnsanca yaşayabilecek bir ücret alan işçi, daha huzurlu olacak ve çocukların eğitimi için daha güvenli hissedecek. Aile içi şiddetin en büyük çözümü de bence insanca yaşayabilecek ücrettir. Ayrıca çalışma saatleri en fazla sekiz saat olmalıdır. Gelişen teknolojiden patronlar yararlanıyorsa işçinin de yararlanması lazım.

Büyük fabrikalar, paralı köprüler-yollar tamamen halkın eline geçmeli. Herkesin barınma hakkı olmalı. İşçi ve emekçilerin birliğini sağlayarak patronların saltanatını yıkmak lazım.

BİR İNŞAAT İŞÇİSİ

Büyük madenci yürüyüşünün 27. yılı

CIA şefi Paul Henze'in, dönemin ABD başkanına "Bizim çocuklar başardı!" diye haber verdiği 1980 askeri faşist darbesi işçi sınıfına siyasal, ekonomik, sosyal açıdan çok yönlü bedellerin ödeltildiği bir sürecin önünü açmış oldu.

Faşist darbenin ardından işçi sınıfının ilk kıpırtıları, ilk silkinişleri 1980'li yıllarda başlar. 1986'da 93 gün süren görkemli greviyle Netaş işçileri sermayeye karşı boy gösterir. Akabinde bir dizi eylem, direniş, grev baş göstermeye ve yaygınlaşmaya başlar. 1989'da kamuda toplu iş sözleşmeleri tıkanmıştır, taleplerinin karşılanmamasına kamu emekçilerinin yanıtı eylemler olmuştur. Mart, Nisan, Mayıs aylarını kapsayan bahar eylemleri sınıfa umut aşılamış ve kararlı duruş kamu emekçilerine kazandırmıştır.

1990'lı yılların görkemli direnişlerinden bir diğeri ise bu canlı baharın ardından gelen Zonguldak maden işçilerinin görkemli yürüyüşüdür.

1980'li yıllarla başlatılan özelleştirmelerin ve kamuyu tasfiye uygulamalarının biriktirdiği öfke, 1990 yılında binlerce işçiyi kapsayan toplu sözleşme sürecinde maden patronlarının dayatmalarına karşı tekrar ve yoğunlaşarak açığa çıkmıştır.

Türk-İş'e bağlı Genel Maden-İş, Türkiye Taş Kömürü Kurumu ve Maden Tetkik Arama'yı kapsayan TİS süreci Mayıs ayında başlamış fakat uyuşmazlık yaşanmıştır. Resmi arabulucu toplantılarından da bir sonuç çıkmamıştır.

Buna karşı maden işçilerinin hoşnutsuzluğu büyümüş, hoşnutsuzluklar yasal süreleri beklemeden eylemli protestolara dönüşmüştür. Binlerce işçinin yaptığı mitingler devletin kolluk kuvvetleri tarafından engellenmez hale gelmiştir. Farklı iş kollarından işçiler de maden işçileriyle dayanışma içerisine girerler. İşçi sınıfının tabandan gelen basıncı Genel Maden-İş Sendikası'nın nihayet 20 Kasım'da grev kararını ilan etmesini sağlamış, grev tarihi 30 Kasım olarak belirlenmiştir. Türkiye Maden, Enerji ve Hizmet Sektörü Kamu İşverenleri Sendikası Yönetim Kurulu gre-

ve karşılık lokavt ilan eder.

Grev Zonguldak Ereğli havzasında büyük bir coşkuyla başlar. 30 Kasım günü Çorlu, İzmir, Balıkesir, Konya, Malatya, Sivas, Diyarbakır, Van, Adana, Trabzon Maden Tetkik Arama Müdürlüklerinde çalışan işçiler de greve başlarlar. Zonguldak havzasındaki maden işçileri eşleri ve çocuklarıyla tüm kenti sokaklara dökmektedir. Büyüyen, kiteselleşen mücadele sermayedarın öfkesini büyütürken, maden patronları devletin meseleye el atmasını ve süreci hızlandırmasını talep etmektedir. Madenlerin kâr etmediği, devletin sırtında bir kambur olduğu, zarar eden işletmelerin kapanacağı yalanları hükümet tarafından sürekli dillendirilmeye başlar. Maden işçileri özelleştirmelerle patronlara yağlı kâr kapısı, işçiyeye mezar açma niyetindeki hükümete karşı tepki gösterir, dönemin cumhurbaşkanı ve özelleştirmelerin o günkü uygulayıcılarından biri olan Turgut Özal'a şöyle seslenir; "Ankara'nın şişmanı, işçi düşmanı!"

Bu süre zarfında hükümet araya girer ve Genel Maden-İş Sendikası'yla görüşmelerde patron tarafı olarak görüşür, fakat sonuç çıkmaz. 4 Ocak'ta Ankara'ya

yürüyüş kararı aldırtan işçiler 3 Ocak'ta yola çıkmaya hazırlanır fakat otobüsler verilmez. İşçilerin Ankara'ya gidişi engellenmeye çalışılır.

Maden işçileri kar, kış, kıyamet demeden yola çıkar. Kararlılıkları ve haklılıkları insanca yaşamak ve çalışmak isteyen binleri de peşine takar. İşçi eşleri, çocukları, belediye işçileri, esnaflar bütün kent yola koyulmuştur, maden işçilerinin öncülüğünde.

Sermayenin darbesiyle ezilmeye çalışılan işçi sınıfının bu görkemli direnişi ve kararlılığı, yine sermayenin tüm güçlerini alarma geçirmiş, devlet tankı, askeri ve diğer zor aygıtlarıyla işçi sınıfının karşına çıkmıştır. Önce maden işçilerine gönderilmek istenen battaniye, ilaç gibi ihtiyaçlar engellenmiş fakat yürüyüş devam etmiştir. Daha sonra işçilerin önü kesilmiş, öncü işçiler gözaltına alınmıştır. İşçi sınıfının verili bilinç, örgütlülük düzeyi diğer taraftan hükümetin baskısı, devlet zoru ve sendikanın uzlaşmacı tavrının ortaklığı sonucu barikatlardan geri dönmüştür. Sendika başkanının geri çekilme açıklamalarına tepki gösteren ileri, öncü işçiler sorguya alınmış ve Zonguldak'a

geri dönüşler başlamıştır.

Yürüyüş bitirilmiş, görüşmeler sendikacılarla hükümet arasında sürmüş, beklemece bir tutum izlenmiş ve işçilere ihanet edilmiştir. Grevin 57. günü, 25 Ocak'ta ise Irak'ın Kuveyt işgaline Birleşmiş Milletler'in Koalisyon güçleri oluşturması ve Sovyetler Birliği'nin yıkılmasından sonra aktif hizmet ve işbirliğini pekiştirmek isteyen Türkiye'nin Batılı emperyalistlere olumlu yanıtı, Zonguldak maden işçilerinin grevini "milli güvenlik" bahanesiyle yasaklama ve bu muhalefeti bastırma fırsatlarından biri olmuştur.

Zonguldak madenlerini işçiyeye mezar eyleyenler, temel ihtiyaçların, otobüslerin işçilere ulaşmasını engelleyen, kolluk güçlerini işçiyeye barikat yapan ve Ankara yürüyüşüne yasak koyanlar Irak'ın Kuveyt işgalinde BM Koalisyon gücü olarak Türkiye'nin tüm üslerini emperyalist güçlere açmış, Türk askerleri Irak sınırında kullanılmıştır. TSK, Zonguldak maden işçilerinin karşısında da kalkan rolünü oynamış ve emperyalistlere hizmetini bu alanda da layığıyla yerine getirmiştir.

Sumitomo'da "pişmanlık" uygulaması

Sumitomo işçilerinin günlerce sürdürdüğü kararlı mücadele sonucunda patron işçilerle görüşmek zorunda kaldı. Son günlerde patron ve işçiler arasında yapılan görüşmeler sonucunda herkesin işe geri alınacağı şekilde parça parça iş başı yapılması yönlü bir karar çıktı.

25 Aralık sabahı itibari ile, işten çıkarılanlar iş başı yapmaya başladı. İşçilerden yansıyan haberlere göre, Sumitomo yöneti-

mi iş başına çağırıldığı işçilere 'pişmanlık' kağıdı imzalatıyor. Kağıdı imzalayan işçilerin ayrıca ifade vermesi ve yönetimden özür dilemesinin istendiği ifade ediliyor. Ayrıca bu uygulamadan sonra da hemen iş başı yaptırılmayıp "haftaya iş başı yapılacağı" söylenerek işçilerin geri gönderildiği belirtildi.

Pişman olacak bir şey yapmadığını düşünen işçiler bu dayatmadan kaynaklı iş başı yapamayacaklarını belirtiyorlar. Direniş sürecinde fab-

rikaya dönmek isteyen işçilere aynı uygulama yapılmıştı ve bu koşulları kabul edip üretim yapmaya başlayan işçiler işten çıkartılmıştı.

Direniş boyunca "Vazgeçmeyen Sumitomo işçileri, kendi birliğini güçlendirmeli, Türkiye'nin dört bir yanından işçi ve emekçiler bu birliğin yılmaması, yıkılmaması ve kazanması için dayanışma örmelidir" açıklaması yapan Petrokimya İşçileri Birliği, patronun aldatmasına kanmamaya çağırıyor.

Patrona kreş teşviği, işçiye aldatmaca

Sermaye devleti yine kadın istihdamını arttırma yalanıyla patronlara alinterimizi peşkeş çekiyor. Geçen haftalarda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Sayan, 2018 yılı için çalıştırdığı kadın işçiye kreş yardımı yapan patronlara 300 TL teşvik vereceklerini açıkladı. Bakanın sözlerine geçmeden önce yasalarda var olan "kreş hakkına" kısaca bakalım.

YASALARDA VAR OLAN KISMİ KREŞ HAKKI DAHI UYGULANMIYOR

Yasalarda kabaca "Yaşları ve medeni durumları ne olursa olsun 150'den fazla kadın çalıştırılanların resmi ve özel sektörde 0-6 yaş çocukların bırakılması ve bakılması, emziren işçilerin çocuklarını emzirmeleri için işveren tarafından, çalışma yerlerinden ayrı ve işyerine yakın bir yurdun kurulması zorunludur" denilmekte. Yasalarda bu hak olmasına rağmen kreş olan fabrika sayısı oldukça sınırlı. Kaldı ki, var olan bu hak da, biz kadın işçilerin çoğunlukla karşılaştığı çocuk bakımı sorununu çözmüyor. Yasada yer alan 150'den fazla kadın işçi çalıştırma şartı, bu hakkın kullanımını sınırlıyor. Çoğu durumda patronlar kadın işçi sayısını 150'nin altında tutmaya çalışıyorlar. Chinatool fabrikasından kadın işçi kardeşlerimizin gazetemize verdiği bir demeçte bu gerçekliğin altını çizdiklerini hatırlatalım. Ayrıca yasa, kreş hakkını sadece kadın işçi üzerinden tanımlayarak çocuk bakımını kadının ödevi olarak gördüğünü açıklamış oluyor.

Kreş hakkı, böylece kötürümleşmiş olsa da, var olan haliyle dahi uygulanmıyor. Fabrikasında 150'den fazla kadın işçi olan ve kreş açmayan patronlara getirilen cezai yaptırım ise sadece yıllık yak-

laşık 1000 TL. Haliyle patronlar, bu cezayı ödemeyi, kreş açmaktan daha kârlı buluyorlar. Devletin ise denetimleri çok sınırlı.

PATRONLARA VERİLEN TEŞVİKLER...

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Sayan, Ekonomi ve Türkiye Kadın Girişimciler Derneği tarafından İstanbul'da düzenlenen "Kadın Girişimciler Uluslararası 2. Konferansı"nda konuştu. Sayan, kadın istihdamını arttırmak, aile ve iş hayatını uyumlu hale getirmek için birçok yasal düzenlemeye imza attığını iddia etti. Sayan, patronlara yeni müjdesini vermeden önce, şimdiki değin onlar için yaptıkları icraatları sıraladı. Kadın istihdamını teşvik etmek amacıyla 12 ile 54 ay süresince kadın işçilerin sigorta primlerini İşsizlik Fonu'ndan karşılamaya başladıklarını ifade etti. İşsizlik Fonu'nu patronlar için nasıl yağmaladıklarını itiraf eden Sayan, ayrıca özel işletmeler olan özel kreşleri ve gündüz bakım

evlerini beş dönem boyunca vergiden muaf tuttuklarını da belirtti. Tüm bunların yanı sıra yeni dönemde patronlara "müjde" veren Sayan, patronların kadın işçilere kreş yardımı ücreti vermeleri halinde devletin patronlara 300 TL teşvik vereceğini açıkladı. Bu teşviğin kaynağı da belli: İşsizlik Fonu. Patronun kreş açmayarak, kadın işçiye verdiği kreş yardımı da aslında işçinin kendi parası olacak.

NİTELİKLİ, ÜCRETSİZ KREŞ İSTİYORUZ

Son dönemlerde sıkça karşılaştığımız kadın istihdamı söyleminin bir yalandan ibaret olduğu bu adımla da tekrar anlaşılmalı oldu. Patronlara her vesileyle teşvik veren AKP hükümeti, "kadın istihdamını arttırıyoruz" yalanı arkasında işçi ve emekçilerin alinterini patronlara peşkeş çekiyor.

İşçi ve emekçi kadınlar, kadın istihdamının arttırılması yalanının arkasına gizlenen gerçekleri görmeli. Hakları ve gelecekleri için mücadele etmeli.

"Yaşarken öldürüyorlar bizi"

Sermaye devleti, bir kez daha asgari ücrete sefalet zammı yapmaya hazırlanırken Tuzla'dan işçi ve emekçilerin düşüncelerini aldık. Konuştuğumuz Na-De işçisi ve ev emekçisi kadınlar sefalet ücretinin yaşamlarında yarattığı zorlukları, sıkıntıları dile getirdiler.

Na-De Elektronik'te çalışan bir kadın işçi kendilerine dayatılan sefalet ücretiyle geçinemediklerine dikkat çekerken şunları dile getirdi: "Asgari ücretle geçinemiyoruz; çok zor koşullarda çalışıyoruz ve ek iş yapmayı düşünür hale geliyoruz. Bundan kaynaklı sosyal hayatımız yok."

Aldıkları ücretin hiçbir şeye yetmediğini belirterek "Sağlıklı beslenme dersin yok sadece karnımızı doyurabiliyoruz. Yeme içmeye bile yetemediğimiz ücret nedeniyle kendimize alabildiğimiz hiçbir şey yok" dedi.

Asgari ücret sefaletinin işçi ve emekçilerin çocuklarını da vurduğuna dikkat çeken kadın işçi, "Çocuklarımızı okutamıyoruz. Çocukların servis parasını ödeyemiyoruz. İhtiyaçları sürekli olarak erteliyoruz" ifadelerini kullandı. Nasıl bir ücret talep ettiğini sorduğumuz işçi, "Ücretin insanın yaşam standartlarının baz alın-

rak belirlenmesi gerekiyor. İnsanca yaşmaya yeten ücret olmalı" dedi.

Yine Tuzla'dan ev emekçisi bir kadın ise kendilerine reva görülen sefalet ücreti ile yaşamlarını nasıl idame ettireceklerini bilmediklerini ve yoksulluğun yanı sıra bütün yaşamlarının sıkıntı, stres içerisinde geçtiğini dile getirirken şu şekilde konuştu: "Yaşarken öldürüyorlar bizi! Akşama ne pişireceğimizi düşünüyoruz. İşten eve, evden işe bir yaşama sıkıştırılmışız. Sıkıntı, stres, yoksulluk... Rahat değiliz, rahat yaşamıyoruz. İnsanca bir yaşam istiyoruz."

Mesleki Eğitim Kurultayı'ndayız!

İşçi ve emekçi kadınlar olarak, çifte sömürüye ve cinsiyetçiliğe karşı 14 Ocak'ta "Devrimci bir sınıf hareketi için Mesleki Eğitim Kurultayı"nda olacağız!

Mesleki eğitimi ihtiyaçlarına göre düzenleyen sermaye, bölümleri-meslekleri cinsiyetçi bir algıyla şekillendiriyor. Ve bu algısı ile küçük yaşlardan itibaren çocuklar mesleklere yönlendiriliyor. Bu algı meslek lisesinde hangi bölümü seçeceğine de, üniversitede nasıl bir tercihte bulunacağına da, işe başlarken nasıl bir iş aradığına da yansıyor. Fabrikalarda, iş yerlerinde sermayenin politikaları çerçevesinde kadın işçi sayısı arttırılıp azaltılıyor. Aynı işi yaptığımız erkek sınıf kardeşlerimizden birçok iş alanında daha düşük ücret alıyoruz. Tacize, mobbinge iş yerlerinde olduğu kadar okullarda da maruz kalıyoruz...

İşçi-Emekçi Kadın Komisyonları olarak diyoruz ki; tüm işçi ve emekçi kadınlar, tüm lise ve üniversite öğrencisi kadınlar olarak yaşadığımız ortak sorunlara ortak çözüm yolları aramak için 14 Ocak Mesleki Eğitim Kurultayı'nda buluşalım!

İŞÇİ-EMEKÇİ KADIN KOMİSYONLARI

İstismarcı "cinci hoca"ya iyi hal indirimi

Sermaye devletinin "iyi hal", "tahrik indirimi" vb. gerekçelerle kadına şiddet uygulayanları, tacizci ve tecavüzcüleri aklamaları benzer uygulamaları meşrulaştırırken, bu yönlü bir mahkeme kararı daha verildi.

Konya'da 17 yaşındaki genç kadına, "cin çıkartma" bahanesiyle cinsel istismarda bulunan M.Ş.'ye mahkeme "iyi hal indirimi" verdi.

17 yaşındaki genç kadın, geçirdiği trafik kazası nedeniyle babası tarafından götürüldüğü "cinci hoca" lakaplı M.Ş.'nin cinsel istismarına uğradı. Genç kadının maruz kaldığı istismarı ailesine anlatması üzerine, M.Ş. gözaltına alındı.

Cumhuriyet savcısı esasa ilişkin görüşünde M.Ş. hakkında, olayın üç kez meydana gelmesi nedeniyle 26 yıla kadar hapis cezası istedi. Konya 1. Ağır Ceza Mahkemesi, M.Ş.'yi "dolandırıcılık ve kişi hürriyetinden yoksun kılma" suçlarından beraat ettirerek "cinci hocalığını" da aklarken, "cinsel istismar" suçundan 10 yıl hapis cezası verdi. Ancak mahkeme, tacizcinin duruşmadaki "iyi hali"ni göz önünde bulundurarak cezayı 8 yıl 4 aya indirdi.

'İstanbul gençlik meclisi' kurultay gündemiyle toplandı

İstanbul DGB, DLB ve MLB'nin çağrısıyla oluşturulan gençlik meclisi "Devrimci bir sınıf hareketi için Mesleki Eğitim Kurultayı" gündemiyle toplandı. Kurultay için hazırlanan dosyanın incelenmesi ile başlayan toplantı, kurultay gündemlerini ele aldı.

Sınıf ve gençlik çalışması açısından kurultayın gündemlerini tartışan meclis, 'devrimci bir sınıf hareketi'nin neden ihtiyaç olduğuna dair bir tartışma yürüttü. Sermayenin mesleki eğitim alanına yönelimine dair somut verilerin tartışıldığı toplantıda, sınıf hareketinden ve burjuva devrimler

döneminden verilen örneklerle devrimci bir sınıf hareketinin önemi vurgulandı.

Kurultayın temel hedefleri ve nasıl ele alınması gerektiği üzerine yürütülen tartışmalar ışığında kurultay tebliğlerine geçildi.

DGB'nin sunacağı "Genel olarak eğitim alanının sorunları" başlıklı tebliğ tartışıldı. Eğitim alanındaki sorunlar "ticarileşme ve gericilik" başlıkları üzerinden sınıflandırılarak ayrıntılı bir tartışma yürütüldü. Çeteleşme, soruşturmalar, üniversite ve lise alanında yaşanan dönüşümler üzerinden yapılan tartışmalarda gençliğin 'özgürlük ve gelecek özlemi'ni anlatma kararı alındı.

MLB'nin sunacağı "Mesleki eğitim alanının sorunları" başlıklı tebliğ üzerinde durulan mecliste, atölyelerde ve stajlarda karşılaşılan sorunlar, meslek liselilerin talepleri tartışıldı. "Atölye ve stajda emeğin korunması" başlığının nasıl işlenmesi gerektiği konusu açıklığa kavuşturuldu. "Fabrika örgütlenmesi ve mesleki eğitim" alanında tartışma yürütüldü.

Metal İşçileri Birliği'nin Facebook sayfasında meslek liselilerin sorunlarının gündemleştirilmesi çağrısına katılım planlandı. Kurultay Hazırlık Komiteleri'nin 6 Ocak'ta gerçekleştireceği toplantıya çağrı yapıldı. Kurultay yerinin düzenlenmesi üzerine yapılan planlama ile meclis sonlandırıldı.

Mesleki Eğitim Kurultayı çalışmaları devam ediyor

Mesleki Eğitim Kurultayı'na dönük çalışmalar Gebze ve Çayırova'da sürüyor. Haftalar önce gerçekleşen kurultay hazırlık toplantısı ile birlikte oluşturulan Gebze Kurultay Hazırlık Komitesi, toplantılarına devam etti. Kurultay Hazırlık Komitesi, son toplantısında çalışmaları değerlendirdi. Kurultayın gündemleri üzerine tartışmalar yapılarak kurultayın içeriğine dair okumalar planlandı. 7 Ocak Pazar günü, kurultay gündemli ve geniş katılımlı toplantı yapılmasına karar verildi.

LİSELİLER KURULTAYA HAZIRLANIYOR

Meslek liseli ve liseli öğrencilerle kurultayın gündemleri üzerine sohbetler sürdürülüyor. Kurultay üzerine konuşulan meslek liseliler, başta kendi okulları olmak üzere bölgedeki meslek liselilerin sorunları üzerine araştırmalar yaparak öne çıkan talepleri çalışma süresince sunacaklar.

Liseliler ise meslek liselerine dönük çalışmayı kendi cephelerinden nasıl yürüteceklerini tartışmakla birlikte, kendi okullarındaki sorunlar ve yapılabilecekler üzerine konuştular.

Meslek liseli öğrencilerle anket çalışması yapılmaya başlandı. Ayrıca Meslek Liseliler Birliği, meslek liselerinin etrafına "Okulda müşteri, stajda köle olmayacağız!" şiarlı afişler yaptı.

TUZLA'DA MESLEKİ EĞİTİM ANKETİ

Tuzla'da bir meslek lisesinin önünde mesleki eğitim anketi yapıldı. Anket sırasında meslek lisesinde yaşanan problemler konuşulurken, öğrenciler temel olarak müdür ve müdür yardımcılarının tarafından kendilerine uygulanan hakaret, aşağılama ve şiddetten söz etti. Aynı zamanda aldıkları eğitimin niteliksizliği üzerinde de durdular.

Meslek liselilerle aynı zamanda Ocak ayında İstanbul'da yapılacak olan Mesleki Eğitim Kurultayı üzerine de sohbet edildi. Ayrıca anket yapılan meslek liselilere Meslek Liselilerin Sesi bülteninin Aralık sayısı ulaştırıldı.

Şirketlerin kârı için öğrenciler sürgün edilecek!

Çayırova'nın çehresinin değiştirilmesi gerekçesiyle atılan adımlar en çok öğrencileri vuruyor. Birçok okulun yeri değişti, kimi okullar da ikinci dönem yer değiştirecek. Çayırova Fatih Caddesi'nin sonuna meydan yapılacağı söylenerek Güzeltepe Fevzi Çakmak Anadolu Lisesi ve Mehmet Akif İlkokulu taşınacak. Dönemin başından beri Aşıklar Tepesi denilen yere seneye taşınacağı okul yönetimi tarafından ifade ediliyordu. Geçtiğimiz hafta itibarıyla ikinci dönem taşınacağına netleştiği belirtildi.

Sürecin hızlandırılmasının nedeni geçtiğimiz hafta Çayırova AKP ilçe başkanının okula gelip toplantı yapması ile daha da netleşti. Kent Meydanı ve etrafına yapılacak projeleri ertelemek istemeyen şirketler süreci hızlandırmaya çalışıyor. Okulda sorunlarını konuşan öğrencilere "siyaset yapmayın" diyen okul yönetimi AKP ilçe başkanının okul-

da toplantı düzenlemesine ise müsaade etti. Okul başkanı ve sınıf temsilcileri ile yapılan toplantıda okulun bir an önce taşınmasının gerekliliklerini anlatan AKP ilçe başkanı bir taraftan da "iş yerinin ve kendisinin sol örgütler tarafından saldırıya uğramasına" dair hikayeler anlattı.

Veliler de dönem başından beri imza toplayarak tepkilerini göstermeye çalışıyorlar. Okulun taşınması birçok öğrencinin ve velinin ulaşımından, yemeğe kaygı duymasına neden oluyor. Öğrenciler de veliler de sürecin takipçisi olacaklarını ifade ediyorlar.

Güney Kürdistan'da protesto gösterileri

Güney Kürdistanlı emekçiler günlerdir sokaklarda. KDP ve YNK'ya bağlı peşmergelerden oluşan güvenlik güçlerinin, ona yakın kişinin yaşamını yitirmesi, onlarcasının yaralanması ve yoğun gözaltılarla sonuçlanan oldukça sert saldırılarına rağmen, protesto gösterileri sürüyor.

Gösteri çağrısını Öğretmenler Sendikası yaptı. Sağlık emekçileri başta olmak üzere, diğer kamu emekçileri ve toplumun yoksul kesimlerinde de yankısını buldu. Barzani'nin bağımsızlık referandumu sonrasında yaşanan büyük hayal kırıklığının protesto gösterilerinin patlak vermesinde rol oynadığı kesindir. Ancak temelinde öteden beri birikmiş iktisadi, sosyal ve siyasal nedenler var.

Irak merkezi hükümeti, Güney Kürdistan yönetimi ile petrol ve doğalgaz gelirlerinin paylaşılması başta olmak üzere yaşadığı anlaşmazlıkları bahane ederek uzun süredir memur maaşlarını ödemişiyordu. Bütçeden Güney Kürdistan'a ayrılması gereken miktar sürekli düşürülüyordu. Referandum sonrasındaki gelişmelerle bu daha dayanılmaz boyutlar kazandı.

Bilindiği gibi, merkezi Irak hükümeti referandum sonrası saldırıya geçerek, Kerkük başta olmak üzere Güneyli güçlerin ele geçirdiği tüm kentleri geri aldı. Bu, petrol ve doğalgaz kaynaklarının ele geçirilmesi, Güney'in bunlardan elde edilen gelirlerden yoksun bırakılması demekti. Bununla da kalmadı, Türkiye ve İran gibi sömürgeci bölge devletleri ile işbirliği yapılarak en önemli gümrük kapılarına el konuldu. Belli ölçülerde Türk devleti ve İran'ın da katılımı ile ambargo uygulanmaya başlandı.

Bütün bunlar Güney'deki krizi daha da derinleştirdi. Güneyli emekçilerin, maaşların ödenmesi, iş, başta elektrik kesintileri olmak üzere altyapı hizmetlerine ve yoksulluğa çözüm talepleri temelinde protesto eylemlerini kaçınılmaz hale getirdi. Şüphesiz protestolar sadece bu taleplerle sınırlı kalmadı.

Yukarıda çok kısaca dile getirilen sorunlar geçmişten beri vardı. Kürt egemenleri, Barzani ve Talabaniler hiçbir zaman Kürt emekçilerinin iş, yoksulluk vb. sorunları ile ilgilenmediler. Her zaman kendi aşiret ve parti çıkarlarını esas aldılar. Güney'de fiili federe devletin oluşmasından sonra da Kürt emekçilerinin durumu düzelmedi. Barzaniler ve Talabaniler petrol ve doğalgaz gelirleri başta olmak üzere, ticari alanda elde edilen tüm gelirleri, Türk devleti ile yaptıkları kaçak petrol satışlarından elde edilen

gelirler de dahil, kendi kasalarına attılar.

KDP ABD, İsrail, İngiltere ve Türk devleti ile, YNK ise İngiltere, AB ve İran'la karanlık ilişkiler içinde oldu hep. Bu güçlerle işbirliği karşılığında zaman zaman yapılan yardımlar ve verilen krediler de feodal-burjuva elitin kasasına akıtıldı. Federe devlet oluştuktan sonra kurdukları şirketler ve bunların yabancı şirketlerden aldıkları komisyonlar ile rüşvet ve yolsuzluklar diğer gelir kaynakları olageldi.

Bu sayede Barzani ve Talabaniler, örneğin bugün olağanüstü yetkilerle donatılan Neçirvan Barzani çok kısa bir süreçte dünyanın en zenginlerinden biri olmuştur. Onlar sürekli zenginleşirken yoksullar daha da yoksullaşmıştır. Saddam'ın hükümrana son verilmiş, ama bu kez de Barzani ve Talabanilerin hükümrana oluşmuştur. Ve bu noktada birinin diğerinden özde bir farkı bulunmamaktadır. Bunlara, Goran hareketi ve Yekiti'yi de dahil etmek gerekir. Zira bunlar da İran'la kirli ilişkiler içindeler. Kendi çıkarlarını esas almak bunların da temel siyasetidir.

Sonuç olarak, referandum sonrası gelişmeler hâlâ da süren protestoları tetiklese de, geçmişten bugüne uzanan, özellikle federe devlet oluşumu sonrasında büyüyen bir birikimin ürünüdür.

GÖSTERİLERİN YOĞUNLAŞMA ALANI VE SİYASİ BOYUTU

Protesto gösterileri özellikle YNK'nın merkezi olan Süleymaniye ile çevresindeki Renya ve Halepçe gibi kentlerde gerçekleşiyor. KDP'nin merkezi Erbil, Duhok, Zaho gibi kentler henüz bu düzeyde gösterilere sahne olmuş değil.

Protestolar bugün için Talabanilerin bölgesinde yoğunlaşmış olsa da, KDP'yi ve hükümetten çekilmiş olan Goran Ha-

reketi ile Yekiti'yi de hedeflemektedir. Bu dört partiye ait temsilciliklerin ateşe verilmesi bunun ifadesidir. Nitekim protestolara katılan kimi Goran ve Yekiti temsilcileri de protestoların hedefi olabilmektedir.

Hareket bir programdan ve önderlikten yoksunluğuna rağmen, sınırlı da olsa siyasi bir boyut da kazanmış, "Hükümet istifa!" protesto gösterilerinin en başat şiarlarından biri haline gelmiştir. Bir diğeri ise "26 yıllık hükümdarlığa son!" sloganıdır. Bu slogan emekçiler nezdinde, Saddam sonrası dönemde feodal-burjuva sınıfın, yani Barzani ve Talabanilerin aşiret ve parti hükümranağının ne menem bir şey olduğunu özetlemektedir.

DIŞ MÜDAHALE TEHDİDİ

Barzani ve Talabani cephesinden, protesto gösterilerinin dışarıdan kaynaklı olduğu açıklamaları yapılıyor. Bu açıklamalar, Kürt emekçilerinin, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlere ve tüm kazanımlarını bir gecede yok eden merkezi Irak hükümetine dönük tepkilerini ve ulusal bağımsızlığa dönük özlemlerini istismar amaçlıdır. Bununla birlikte bir gerçeklik payı da var.

Merkezi Irak hükümeti referandum sonrasında, ABD, Türkiye ve İran'ın da desteğini alarak, Kürtlerin tüm kazanımlarına dönük bir saldırı başlattı. Kerkük dahil pek çok kenti ele geçirdi. Bu saldırı en çok Kürt emekçilerini etkiledi. Tümyle Kürt egemenlerine ait olan onur kırıcı durumdan en çok onlar rahatsız oldular. Irak hükümeti son günlerde, bizzat başbakanı Haydar İbadi aracılığıyla, Güney Kürdistan'a dönük müdahale tehdidinde bulundu. Yoksul Kürt emekçilerinin gösterilerini destekliyormuş pozlarına gerek yaptı bunu.

Merkezi Irak hükümeti referandum

sonrasında başlattığı haçlı seferini daha da genişletmek istemektedir. Güney Kürdistan yönetimine, en çok Kürt emekçilerinin acısını duyacağı şu onur kırıcı koşulları dayatmaktadır:

- Referandum sonucunun yok sayılması
- Irak Anayasa Mahkemesi'nin referandumu geçersiz ve yasadışı sayan kararının benimsenmesi
- Gelecekte bağımsızlık referandumuna gidilmeyeceğine dair garanti verilmesi
- Erbil ve Süleymaniye'deki havaalanlarının yanı sıra Türkiye, İran ve Suriye sınırlarındaki kapıların merkeze bırakılması
- Kürdistan'a ayrılan bütçenin nasıl harcandığına dair denetim mekanizmasının kurulması
- Kürdistan yönetiminin Türkiye ve Rusya'ya olan 5.5 milyar dolarlık borcunu kendi kasasından ödemesi, vb...

Referandum sonrası saldırıda Kürtleri en çok şaşırtan, ABD tankları olmuştur. Dolayısıyla, bir yeni saldırının ABD destekli olması çok da şaşırtıcı olmayacaktır.

GERÇEK ÖZGÜRLÜK VE BAĞIMSIZLIK İÇİN!

Kendi özgücüne dayalı mücadeleyi esas almak yerine emperyalist güçlerden medet ummak, bölgenin sömürgeci devletlerinden biri ile dost olup diğerine karşı mücadele etmek, İsrail ile dostane ilişkiler içinde olmak, bölgenin kardeş halklarıyla kader birliği yerine ilkel bir milliyetçilik, uzun yıllardır Güney Kürdistan'daki Kürt hareketinin karakteristik özelliğidir.

Siyasi temsilciliğini KDP ve YNK'nın yaptığı bu hareket defalarca, son olarak da referandum sonrasında ABD'nin ve bölge gericiğinin ibret verici ihanetini yaşadığı halde bu çizgisini sürdürmektedir. Başbakan Neçirvan Barzani emperyalist büyük devletlerin kapısını çalmakta, Türk sermaye devleti ile karanlık ilişkiler kurmakta ısrar etmektedir.

Çünkü, bu feodal-burjuva sınıf, emperyalist-sömürgeci egemenliğin Güney Kürdistan'daki dayanağıdır. Emperyalizmin ve bölge gericiğinin dayanağı olan bu sınıfın egemenliğine son verilmeden, gerçek bir özgürlük ve bağımsızlık elde edilemez. Büyük altüst oluşlar sonucunda, fiili özerklik dahil kısmi bazı haklar elde edilse de, bunlar son derece iğreti ve geçici olacaktır. Güneydeki Kürt hareketinin tüm bir tarihi bu konuda yeterince açıklayıcıdır.

“Sıradan insanların, sıradan insanlarla birlikte sıradan insanlar için yaptığı devrim...”

Başlıktaki sözler 59. yılını kutladığımız Küba Devrimi'nin lideri Fidel Castro'ya ait. Fidel Castro'nun siyasal yaşamı üniversite öğrencisi olduğu dönemde başlar. Üniversite yaşamının daha ilk yılında Dominik diktatörünü devirmeye yönelik sonuçta başarısız kalan bir hazırlığa, ikinci yılında ise uluslararası bir öğrenci etkinliği kapsamında rastlantı olarak bulunduğu Kolombiya'nın başkenti Bogota'daki halk ayaklanmasına katılır. Dönemin öğrenci hareketi içinde, güçlü bir öğrenci lideri olarak öne çıkar. Ancak o dönemde bir marksist, hatta devrimci bile değildir. Castro o dönem yoğun yurt-sever duygulara sahip bir demokrat. Burjuva demokrat bir bakışa sahip bir partinin sol kanat mensubuydu.

Dönemin Küba'sı halkın büyük bir yoksulluk içinde yaşadığı ve dibine kadar yolsuzluk, çürümüşlük ve yozlaşmaya batmış hükümete karşı öfkenin mayalandığı bir ülkediydi. Yaklaşan seçimlerde herkes Fidel Castro'nun da mensubu olduğu reformist muhalefetin kazana- cağını düşünürken, mevcut hükümetten daha da Amerikancı olan Batista darbesi gerçekleşir. Batista darbesinin ardından sürecin getirdiği bir zorunluluk olarak radikalleşen Fidel Castro, tüm siyasal partilerin ve üniversitelerin kapatılması ve anayasal hakların askıya alınması üzerine Raul Castro ile birlikte “Movimiento (Hareket)” adlı yeraltı yapılanmasını kurar.

Toplumların devrimler tarihinde bazı yenilgiler, bir zafer kadar olumlu sonuçlar doğurabilmiştir. Lenin, 1905 Devrimi'ne ilişkin, “1905'te yenilmeseydik, 1917'de kazanamazdık” diyerek, bu durumu somut bir olgu üzerinden açıklamıştır. Küba'da da 26 Temmuz 1953 tarihinde ülkenin doğusunda yer alan Moncada Kışlası'na, Movimiento tarafından bir baskın düzenlenir. Bu baskın askeri açıdan başarısızlıkla sonuçlansa da yarattığı etki bir zafer değerindedir. Bu eylem halkta geniş bir karşılık bulmuş, politik etkisi büyük olmuştur. Batista rejiminin buna yanıtı ise daha ağır baskı koşulları olmuştur. Ancak bu ağır baskı ve gericilik ortamı kitlelerin devrime ve devrimcilere olan sempatisini ve mücadeleye azmini körüklemekten başka bir işe yaramamıştır.

Bu eylemin ardından tutuklanan Fidel Castro'nun mahkeme savunması Küba Devrimi'nin ilk aşamasının programı oldu. 26 Temmuz baskını savunan Castro, amaçlarını şöyle anlatıyordu: Toprak yoksul köylülere dağıtılacaktı, fabrikalarda kârın yüzde 30'u işçilere ve

rilecekti ve haksız kazanç ürünü zenginliklere el konulacaktı.

Bir süre hapiste kaldıktan sonra genel afila çıkan Fidel Castro Meksika'ya geçer. Orada Che ile karşılaştıktan sonra birlikte gerilla hareketinin çekirdeğini oluştururlar. Küba'ya dönen gerillalar özellikle yoksul köylülere destek görüyorlardı. Burada gerilla hareketine kadınların da belirli bir düzeyde katıldığını vurgulamak gerekir. Devrimler tarihinde, tarihin kaydetmediği meçhul kadın kahramanlardan biri olan Celia Sanchez ve onun kadın komando birliğini burada anmak yerinde olur.

Bunun yanı sıra kent muhalefeti ile de bağlar güçlendiriliyordu. Gerilla hareketi giderek güçlenir ve etki alanını genişletirken, Batista rejimi de baskı politikalarını yoğunlaştırıyordu. Ancak onun bu politikaları yıkılmaya mahkûm olan bir diktatörün son çırpınışlarından başka bir şey değildi. İki yıllık bir gerilla savaşının ardından, adını Moncada Baskını'ndan alan **26 Temmuz Hareketi** başarıya ulaştı. 1959 yılının Ocak ayında, ABD'nin zaten uzun bir süredir gözden çıkardığı Batista ülkeden kaçtı.

Ancak Batista'nın kaçışı henüz devrimin muzaffer olduğu anlamına gelmiyordu. Nitekim Fidel Castro da bunu, “Diktatörlük, son haftalar zarfında kendisine indirilen darbeler altında yıkılmıştır; fakat buna rağmen onun düşüşü devrimin başarısı anlamına gelmez” diyerek ifade etmiştir. Gerçekten de ABD, bir askeri darbe ile olayların gidişini kontrol altına almak ve devrimin zaferini boşa çıkarmak hazırlığındaydı. Bu tehlike karşısında Castro'nun çağrısı üzerine, zaten parçalanmış olan kurulu düzenin askeri aygıtı tümünden felce uğratılır ve ülke genelindeki militan kitle gösterileri, genel grevle birleştirilir. Bu hamleyle gerilla taktiğine dayalı öncü savaşı ile ilerleyen devrim sürecinde emekçi kitleler nihayet

aktif bir biçimde devrimci sürece çekilir.

Küba Devrimi'nin ilk aşamasını başlatan Moncada Baskını ise ikinci aşamasına sıçratan da Tarım Reformu'dur. Moncada Programı düzenin temellerine dokunmayan, egemen sınıfları alaşağı etmeye niyetlenmeyen, ulusal-demokratik mahiyette bir programdı. Dolayısıyla bu program sınırlarını koruduğu müddetçe ABD emperyalizmi ve Küba oligarşisini doğrudan tehdit etmiyordu. Zira örneğin ilk olarak uygulanan yasadışı yollardan elde edilen zenginliklere el konulması, iktidarları süresince her türlü yolsuzluk, rüşvet ve hırsızlığı yapmış bulunan Batista çetesiyle hesaplaşıyordu. Ancak Tarım Reformu, tarım arazilerinin yüzde 70'i yabancıların elinde bulunan, şeker sanayisi ABD'nin tekelinde olan Küba'da, hem ABD emperyalizminin hem de işbirlikçi toprak sahiplerinin çıkarlarını doğrudan hedef alıyordu. Bu süreci Che şöyle anlatıyordu:

“Kapitalist yarı-sömürgeci üstyapı dokunulmamış olarak kalmıştı. Bu üstyapıyı yıkmak ve yeni toplumumuzu yeni temeller üzerinde kurmak zorundaydık. Hükümetin mali kuruluşları geleceğin hainlerinin elindeydi. Bu hainler, daha o zamanlarda, devrimci süreç içinde siyasetlerini sessiz ve derinden yürütüyorlardı. Burjuvazinin parasal süreçlerde kullandığı teknikler konusunda bildiklerini uygulayarak, gelişimimizi sürekli biçimde engelliyorlardı. Bu yapıyı değiştirmek zorundaydık. Bunu yapmaya başladık, fakat elimizde hiçbir plan yoktu, önerilen bir plan da yoktu. Başında Fidel Castro'nun bulunduğu devrimci grup ilk önce Tarım Reformu Yasasını çıkardı. ... Tarım Reformu Yasası'nın müthiş bir silah olduğu ortaya çıktı, sınıf savaşına dönüştü ve Küba Devrimi'ni doruğa yükseltti. Pek çoğu ABD vatandaşı olan büyük toprak sahipleri, hemen Tarım Reformu Yasası'nı sabote etmeye giriştiler. Devrimci

hayatımızda birçok kez önümüze çıkan bir alternatif karşındaydık. Bir kere başladığında artık durdurulması güç bir süreç içerisindeydik. Geriye dönmek daha tehlikeliydi, çünkü bu devrimin ölümü anlamına geliyordu. Böyle bir seçim karşısında ne yapılabilir? Tüm olası yollar arasında en doğru ve en tehlikesiz olanı, durmadan ilerlemektir. Biz zaten ilerlemenin içinde, bulunduğumuzdan daha hızlı ilerlemeyi seçtik. Burjuva anlamında tarım reformu olarak düşünmüş olduğumuz ve toprağın yoksul köylüye verilmesi demek olan çalışmamız şiddetli bir mücadeleye dönüştü. Bu mücadele sırasında Küba'daki büyük latifundistlerin tüm toprakları hiçbir karşılık beklenmeksizin müsadere edildi.” (Sosyalizmin Kuruluşuna Doğru, Yar Yayınları, s. 212-213)

Tarım Reformu'nun da uygulanmasının ardından ABD devrim düşmanı karakterini daha açıktan sergilemeye başladı. İlk somut saldırı ise 1961'deki Domuzlar Körfezi Harekâtı idi. 3 gün süren çatışmalar Küba halkının direnişi sayesinde püskürtüldü.

Küba Devrimi çeşitli zaaf ve eksikliklerine rağmen 59 yıldır varlığını sürdürüyor. Kendisini çevreleyen emperyalist-kapitalist barbarlığa ve ABD emperyalizminin tüm saldırılarına karşı direnen Küba halkı devrimin kazanımlarını savunmaya devam ediyor.

Dünya halklarına kan kusturan ABD'nin dibinde başka bir dünyayı yaratmaya çalışan Küba halkı ile devrimin önderlerini de bu vesileyle bir kez daha selamlıyoruz.

Y. LEYLA

Yararlanılan kaynaklar:

- **Büyük bir devrimcinin ardından... / I** (tkip.org)
- **Fidel Castro ve Küba Devrimi... / II** (tkip.org)

Katil devlet suçunu gizlemeyecek kadar pişkin

Sermaye devleti gözaltına aldığı insanları katletmeye devam ediyor. Bunun son örneği Antalya'da yaşandı. Geçtiğimiz günlerde Antalya'da gözaltına alınan Murat Araç isimli genç karakolda yaşamını yitirdi.

Murat Araç için Antalya Gazipaşa İlçe Emniyet Müdürlüğü'nde gözaltında iken 15 Aralık'ta "3'üncü kattan atlayarak intihar etti" deniliyor. Bu pişkince söylenen yalana karşılık 19 yaşındaki Murat Araç'ın ölü muayene tutanağında ölüm nedeni kesin olarak açıklanamadı.

Ölüm raporunu hazırlayan doktor, "Ölü katılığının henüz gelişmediği, ölü morluğunun oluşmadığı görüldü. Kafada 10 cm boyunda kırık mevcut, her iki kulaktan kan geldiği görüldü. Sol gözde ekimoz mevcut... Kesin ölüm sebebini tespit edemedim, klasik otopsi yapılması gerekir" diye belirtti.

Olaya bakan savcı baştan "intihar" demesine rağmen, Araç'ın ölüm raporundaki belirsizlik üzerine, Adli Tıp'tan klasik otopsi yapılmasını istedi.

Davayı yakından takip eden Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) Antalya Şube Başkanı Avukat Deniz Yıldırım, Araç'ın gözaltı sebebi hakkında hâlâ bilgi alamadıklarını belirtti.

Ölüm nedeni bu denli belirsizken, İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, Araç'ın örgüt kararıyla intihar ettiğini söyledi. Süleyman Soylu'nun akıllara durgunluk veren sözleri, bir katilin itiraf niteliğinde saçmalamasından başka bir şey değil.

Bütün bunların yanı sıra AKP'li Ceylanpınar İlçe Belediyesi Murat Araç'ın cenaze nakil işlemi için araç vermediği gibi, taziye için de yer vermedi. Olup biten-

lere bakıldığında tablo karşısında "katil devlet" sloganı bile yetersiz kalıyor.

MURAT ARAÇ KATİL DEVLETİN İLK CİNAYETİ DEĞİL

Araç'ın katledilmesi gözaltında yaşanan polis cinayetlerinin ilki değil. Gözaltında katletme ve kaybetme politikasına sermaye devletinin sık sık başvurduğu biliniyor.

Yürek yakıcı bir kıyaslama ama kayıp yakınları öldürülen çocuklarının, eşlerinin, kardeşlerinin bir mezarının olması, yani kemiklerinin bile bulunmasını bir "şans" olarak görüyor.

1995'te Murat Yıldız İzmir'den İs-

tanbul'a getirilirken yolda katlediliyor. Murat'ın annesi Hanife Ana'ya oğlunun gemiden atlayarak kaçtığı yalanı söylüyor.

Cemil Kırbayır 12 Eylül darbesinden hemen sonra gözaltına alındı. Bir gün önce kardeşi Cemil'e giyecek bırakan Mikail Kırbayır, ertesi günü Kars Sıkıyönetim işkencehanesinden, burada böyle biri yok yanıtını alıyor. Gözaltında kayıplarda klişeleşen yanıt: Gözaltına alınmadı, burada böyle biri yok...

KATİLLERDEN HESABI EMEKÇİLER SORACAK!

Bugün cinayetlerini gizleme gereği

bile duymayan katil devletin yargısından, katillerden hesap sorulmasını beklemek ölü gözünden yaş beklemekten farksız. Katillerden hesap bugün mücadele ederek, direnerek sorulabilir. Öyle ki, katil devletin tetikçilerine ceza vermek zorunda kalması bile kararlı bir mücadele ile mümkün olabiliyor.

Bunun en güzel örneklerinden birisi Cumartesi anneleridir. Bu yönüyle Cumartesi annelerinin, kayıp yakınlarının kayıplarını arama ve hesap sorma eylemleri karanlıkta bir ışık oluyor.

Gerçek anlamda hesaplaşma ise sömürü düzeninin yerle bir edilmesi ile mümkün olacaktır.

Zifiri karanlıkta ışığı büyütmek

Son yayınlanan KHK'lar OHAL'le başlayan karanlığı zifiri karanlığa dönüştürme potansiyelinde.

Zifiri karanlık bir mağarada toplu iğne ucu kadar bir ışık gördüğümüzde iki ruh hali oluşabilir. Birincisi, toplu iğne ucu kadar ışık aynı zamanda güçlü bir ışığın ipucudur. Bu ipucundan umutla o ışığı büyütme girişip, zifiri karanlıktan çıkabiliriz. Evet bu çok zor olabilir. Ama imkansız değil. İkinci ruh hali de imkansız diye düşünüp karanlığa teslim olmak ve karanlıkta ölmektir. Belki ışığı büyütme kalkarken de öleceğiz. Ama aradaki fark birincisinde umutla, deyim yerindeyse toplu iğne ucu kadar bile olsa ışıklar içinde ölünecek, karanlığa teslim olduğunda ise zifiri karanlıkta, belki biraz daha fazla nefes alınıp verilecek

ama yine ölünecek.

TARİHİMİZ DİRENİŞ MEŞALELERİYLE DOLU

Tarihimiz karanlığı aydınlatan direniş meşaleleriyle dolu. Şeyh Bedrettin "Yarın yanağından gayri her şeyde hep beraber" diyerek ölümün üzerine yürüdü. Pir Sultan'ı Hızır paşaların ihaneti bile durduramadı.

Mahirler, Denizler için yaptığı eylemde "buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" diyerek ölümsüzleştiler. Denizler idam sehпасına çıkarken bile direniş

meşalesini harladı. İbrahim Kaypakkaya ser verip sır vermeyerek, yani karanlığa teslim olmayarak ışığı. Bugün hepsi de karanlığa karşı direniş meşalelerimiz.

KARANLIK BİR SALDIRIYA KARŞI İŞİĞİN DİRENİŞİ ISRARLA SÜRÜYOR

Son KHK'larla dinci-faşist çetelerin önü açıldı. Bu yolla zifiri karanlık bir dönemin kapıları aralanmak isteniyor.

Peki bugün ışık toplu iğne ucu kadar az mı? Evet, bugün için karanlığa karşı güçlü bir direniş henüz yok. Bunu saldırganları geri püskürtecek toplumsal güç

ilişkileri üzerinden ifade etmek gerekiyor. Yoksa Yüksel'de Nuriyeler, Galatasaray Lisesi önünde Cumartesi Anneleri, fabrikalarda işçi ve emekçiler direniş nöbetini hiç bırakmadılar.

Haziran Direnişi de başlangıçta bir avuç duyarlı insan üzerinden gündeme gelmişti. Fakat toplumun derinliklerinde biriken öfkenin açığa çıkması için kıvılcım rolü gördü. Bugün öfke 2013'ten çok daha fazla birikmiş durumda. Son KHK'lar bu öfkeyi patlamadan bastırma-yı hedefliyor.

Onları hedefine ulaştırmayacağız. Emekle, mücadeleyle direniş meşalelerinin yaydığı ışığı büyüteceğiz. Ölsük bile karanlığa teslim olarak değil, ışıklar içinde öleceğiz.

H. ORTAKÇI

Devrimci bir sınıf hareketi için...

Mesleki Eğitim Kurultayı toplanıyor!

**Yer: Hürriyet Mahallesi Yaşam
Kalitesini Yükseltme Merkezi**

**Adres: Hürriyet Mahallesi,
Çini Sk., No: 3,
Kartal/İstanbul**

**14 Ocak
Pazar**

Saat 14.00

meslekiegitimkurultayi@yandex.com

Kurultay Hazırlık Komiteleri